சித்த மார்க்கம்

திரு. வி. கலியாணசுந்தரன்

உ

சித்த மார்க்கம்

ஆக்கியோர்:

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

சாது அச்சுக்கூடம்
சென்னை

1935

விலை அணா 6.

முன்னுரை

உயிர்கள் தாங்கும் பிறவிகள் பல. அவைகளுள் விழுமியது மனிதப்பிறவி. 'மனிதப்பிறவி விழுமியது' என்று சொல்லாத சான்றோரில்லை.

மனிதப்பிறவியில் உள்ளொளி அதாவது ஆத்மசக்தி பெருகுதற்குரிய வாய்ப்பு உண்டு. மற்றப் பிறவிகளில் அவ்வாய்ப்பு இல்லை. அதனால் மனிதப்பிறவி விழுப்பமுடையதாகிறது.

மக்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பைத் தக்கவழியில் பயன்படுத்தல் வேண்டும். உள்ளொளிகாலும் முறையில் மக்கள் வாழ்வை நடாத்துவது சிறப்பு. இல்லையேல் மக்கள் வாழ்வு விலங்குவாழ்வினும் கொடியதாகும்.

பண்டை மக்கள் வாழ்வு உள்ளொளியைக் குறிக்கொண்டு நின்றது. உள்ளொளி அவர்கள் வாழ்வில் அரும்பி மலர்ந்து வந்தது. உலக வாழ்வும் கடவுள் வழிபாடும் அவ்வொளிக்கென்றே அந்நாளில் கொள்ளப்பட்டன. உள்ளொளிக்சென்று பண்டை மக்கள் கடைப்பிடித்தொழுகிய மார்க்கம் சித்த மார்க்கம் என்பது ஆராய்ச்சியால் விளங்குகிறது.

சித்தமார்க்கமே சமயம் என்பது. சமய நோக்கு நாளடைவில் சிதையலாயிற்று. சிதைவால் விளைந்துள்ள கேடுகள் பல. பல தெய்வவழிபாடு, பல சமய உணர்வு, சமயவெறி, சமயப்போர், அடக்குமுறை முதலிய கொடுமைகட்கு உலகம் இரையாகி வருதல் கண்கூடு.

இந்நாளில் மன்பதைக்குச் சித்தமார்க்கப் பிரசாரம் தேவை. மக்கள், சித்தமார்க்கத்தில் நின்று, உலகவாழ்

வையும் கடவுள் வழிபாட்டையும் உள்ளொளி எழுச்சிக் கெனப் பயன்படுத்தப் புகுவார்களாயின், அவர்களிடை ஒரு தெய்வ வழிபாடு, சமரசநோக்கு, சகோதரநேயம் முதலிய நல்லியல்புகள் நிலவுதல் ஒருதலை.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் வாயிலாகச் சித்த மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பேசும் பேறு எனக்குக் கிடைத் தது. சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 29-வது ஆண்டு விழா (23, 24, 25—12—1934) திருவதிகையில் நடை பெற்றது. தலைமைப்பதவி எனக்கு வழங்கப்பட்டது. தலைமையுரையில் சித்தமார்க்கத்தைப் பற்றிப் பிரஸ் தாபஞ் செய்யலானேன்.

அத்தலைமை உரையைக் கொண்டது இந்நூல். நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்குச் 'சித்தமார்க்கம்' என்னும் தலைப்புச் சூட்டப்பட்டது.

நூற்கண், சித்தமார்க்க வரலாறு, அதன் தொன்மை, அதனால் விளையும் பயன், அதன் முற்கால தற்காலநிலை, ஒரு தெய்வ வழிபாடு, சமரச நோக்கு, சகோதரநேயம் முதலியன ஓதப்பட்டுள்ளன. சமய உலகில் இது காலத்துக்குரிய நூலாக நின்று பயன் தருமென்று நம்பு கிறேன். பிழை பொறுக்க.

சென்னை
இராயப்பேட்டை
12—11—35

திருவாரூர்-வி.கலியாணசுந்தரன்.

91/1

சித்த மார்க்கம்

[திருவதிகையில் (23, 24, 25—12—1934) கூடிய சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் 29-வது ஆண்டு விழாத் தலைமை உரை]

முத்த னேமுதல் வாமுகி ழும்முளை
ஒத்த னேஒரு வாவுரு வாகிய
சித்த னேதிரு வீழி மிழலையுள்
அத்த னேஅடி யேனைக் குறிக்கொளே.

—அப்பர்

I தோற்றுவாய்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்துக்கு யான் புதியவனல்லன்; யான் ஒரு பழைய தொண்டன். இங்கே கூண்டியுள்ள சமாஜத்தின் இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு விழாக் கூட்டத்துக்கு என்னைத் தலைவனாக நீங்கள் தெரிந்தெடுத்தீர்கள். உங்கள் உழுவல் அன்புக்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

சமாஜத்தின் ஆண்டு விழாக் கூட்டம், இம்முறை, தென்னார்க்காட்டிலே, திருவதிகை என்

னும் இப்பழம்பெரும் பதியிலே குழுமியிருக்கிறது. சமாஜத்துக்கும் தென்னார்க்காட்டுக்கும் அன்பார்ந்த தொடர்பு உண்டு. சமாஜத்தின் தாயகம் தென்னார்க்காடு. இவ்வுறவு, சமாஜத்தை அடிக்கடி இந்த ஜில்லாவிற்கு ஈர்க்கிறது போலும்!

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் பிறந்த இடம் திருப்பாதிரிப்புலியூர். அதன் முதல் ஆண்டுவிழா பெரும்பற்றப்புலியூரில் நடைபெற்றது ; வெள்ளி விழா கிழக்குமருதூரில் நிகழ்ந்தது ; பல ஆண்டு விழாக்கள் கூடலூர், திருப்பாதிரிப்புலியூர், திருவெண்ணெய்நல்லூர் முதலிய பதிகளில் நடந்தேறின. இம்முறை, சமாஜத்தின் ஆண்டு விழா, திருவதிகையில் கொண்டாடப் பெறுகிறது. ஆகவே, தென்னார்க்காடு சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் ஈன்ற தாயாகவும், செவிலித் தாயாகவும் விளங்குகிறது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

தென்னார்க்காடும் சிவநெறியும்

தென்னார்க்காடு, சிவமயமாகப் பொலிதரும் வாய்ப்புடையது. இதன்கண், எல்லாத் திருப்பதிகட்கும் உயிர்நாடியாயுள்ள தில்லையம்பதி திகழ்கிறது ; வேறுபல தொன்மைப் பதிகளும் ஆங்காங்கே ஒளிர்கின்றன. சமய குரவருள் இருவரையும், சந்தான குரவரையும், திருநீலகண்டர் - மெய்ப்பொருளார் - நரசிங்கமுனையர்

மூதலிய நாயன்மாரையும் ஈன்ற பெருமை தென்னார்க்காட்டுக்கு உண்டு. பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம் முதலிய சிவ நூல்கள் எங்கே பிறந்தன? தென்னார்க்காட்டி லல்லவோ? கம்பரை வளர்த்தது எது? அங்கவை சங்கவை யரை ஆட்கொண்டது எது? தென்னார்க்கா டென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளறம் ஓம்பியதும் தென்னார்க் காடே யாகும். தென்னார்க்காட்டுப் பாடலிபுரத் தில் எழுந்த கலைப் பெருக்கை விரித்துக் கூற வேண்டுவதில்லை. தென்னார்க்காட்டிலே தோன் றிய அறவோர் பலர்; அந்தணர் பலர்; பாவலர் பலர்; நாவலர் பலர்; வீரர் பலர்; கலைஞர் பலர்; தத்துவர் பலர்; ஞானிகள் பலர். தென்னார்க் காட்டைச் சிவம் பெருக்கும் ஒரு சக்தி பீடம் என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

தென்னார்க்காட்டின் இயற்கை வளத்தில் என் றுஞ் சிவமணங் கமழ்ந்துகொண்டிருக்கும். தவத் துக்கும் அமைதிக்கும் உரிய இயற்கை அமைப்பு கள் தென்னார்க்காட்டில் பலபடக் கிடக்கின்றன. இங்கே ஒன்று நினைவிலுறுகிறது. அதன் வனப் பை என்னென்று கூறுவேன்! அது 'கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு'! இயற்கைச் சிவம் அங்கே நடம்புரிகிறது. அந்நடத்தைக் கண்ணுள் ளோர் காணலாம். அவண், எரிவாயினின்றும் கல்

லடுக்கு உருகி உருகி, வழிந்து வழிந்து, தேங்கித் தேங்கிக், குவிந்து குவிந்து, பாறையாய் இறுகி இறுகி ஓங்கலாயிற்றோ என்னத்தக்க ஓர் அழகிய குன்றோவியமும்,அவ்வோவியத்தினின்றும் மற்று மோர் ஓவியம் முகிழ்த்து எழுந்தாலெனப் பொலி யும் ஒரு பூங்கோயிலும், அக்கோயிலைத் தன் னகத்தே காட்டும் பளிங்கென விளங்கும் ஒரு சுனையும், வெண்மணைச் சடையன் அருளோ என்னப் பெருகிக் குன்றோவியத்தை அணைந்து அணி செய்யும் பெண்ணையும், பெருக்கு - பாட் டென ஒழுங்காயோடுதற்கு அரணாக இருபுறமும் நிற்கும் பசுஞ்சோலை மலைத்தொடர்வும், இன்ன பிறவும் காட்சியளிக்கும். அக்காட்சி, கண்ணையுங் கவரும்; கருத்தையுங் கவரும்; தவங்கூட்டும்; அமைதியில் நிறுத்தும்; சிவமாக்கும். அக்குன் றில் அமர்ந்து இயற்கைச் சிவத்தில் ஈடுபடும் ஒரு வன் சிவனடியனாதல் ஒருதலை.

திருவதிகை

இன்னோரன்ன சிறப்புக்கள் பலவுடைய தென் னார்க்காட்டிலே, வற்றாது மணிகொழிக்குங் கெடில நதிக்கரையிலே, அன்பர்கள் பணி கொழிக்குந் திருவதிகையிலே, சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜச் சார்பிலே நாம் அனைவரும் கூடியிருக்கின்றோம். திரு வதிகை நினைவு தோன்றும்போது, நமது சைவச்

செல்வம் - தவ விளக்கு - திலகவதியார் நினைவும் தோன்றுகிறது. திலகவதியாரை நினைப்போமாக. 'அனைத்துயிர்க்கும் தாங்கிய' அருளினின்றும் மலர்ந்த சிவப்பொலிவும், தவக்கோலமும், திருவலகும், திருமெழுக்குத் தோண்டியும் கொண்ட ஓர் அற்புதத் தெய்வ வடிவம் புலனாகிறது. அத் தெய்வ வடிவை உன்னுவோம்; வாழ்த்துவோம்; வணங்குவோம்.

திலகவதியாரது 'தயா' அன்றோ அப்பர் அருந் தமிழாகி நமக்குத் துணை செய்கிறது? அவர்தம் வேண்டுதலன்றோ ஆண்டவன் அருளாய் அப்பரை ஆண்டது? அம்மையார் உள்ளொளித் திறத்தை என்னென்று கூறுவது? ஒரு பெண் தெய்வத்தின் வேண்டுதல் எவ்வளவு காரியங் களை நிகழ்த்தியது! பெண்மையின் பெருமை என்னே! என்னே!

திருவதிகை, அட்டவீரட்டத்துள் ஒன்று. சிவபிரான் முப்புரம் எரித்த இடம் திருவதிகை என்று புராணம் புகல்கிறது. 'முப்புரமாவது மும்மல காரியம்' என்று திருமூலர் கூறுகிறார். 'அப்பணி செஞ்சடை ஆதி புராதனன்-முப்புரம் செற்றனன் என்பர்கள் மூடர்கள்-முப்புர மாவது மும்மல காரியம் - அப்புரம் எய்தமை யாரறி வாரே' எனவரூஉம் அவர்தம் திருமந்திரத்தை ஓர்க.

திருவதிகை, முப்புரமென்னும் மும்மல எரிவுக்கு அறிகுறியாயிருப்பது. திருவதிகையில் ஆண்டவன் அப்பருக்குச் சூலைநோய் தீர்த்து அருள் புரிந்ததும், நம்பியாரூரருக்குத் திருவடி தீக்கை செய்ததும் முப்புரமென்னும் மும்மல எரிவை உணர்த்துவனவாம். வேறு பல அற்புதச் செயல்களும் திருவதிகையில் நிகழ்ந்துள்ளன. திலகவதியாரது திருத்தொண்டை ஏற்ற திருவதிகையில் வீற்றிருந்தருளும் வீரட்டப் பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டுச் 'சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்' என்னும் பெயரையே பொருளாக் கொண்டு பேசப் புகுகிறேன்.

II சைவ சித்தாந்தம்

பெயரும் பொருளும்

முதலாவது 'சைவ சித்தாந்தம்' என்பதன் மீது கருத்துச் செலுத்துவோம். சைவ சித்தாந்தம், 'சைவம்' என்றும், 'சித்தாந்தம்' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. 'சைவமும்' 'சித்தாந்தமும்' ஒன்றே.

உலகில் எத்துணையோ சித்தாந்தங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இன்ன இன்ன சித்தாந்தமென்று அடைமொழியால் அணி செய்தல்வேண்டும். இல்லையேல், அதன் பெயரும் தத்துவமும் விளங்குதல் அரிதாகும். அடை அணியின்றிச் சைவம் மட்டும் 'சித்தாந்தம்' என்று அழைக்கப்படுவது உலகறிந்ததொன்று. 'சித்தாந்திகள்' 'சித்தாந்த சாத்திரம்' என்னும் ஆட்சிகள், முறையே சைவர்களையும் சைவ சாத்திரத்தையும் உணர்த்தல் ஈண்டுச் சிந்திக்கற்பாலது. இச்சித்தாந்தம், உலகிலுள்ள எல்லாச்சித்தாந்தங்களிலுங் கலந்தும், கடந்து தனித்தும் நிலவுதலால், இஃது அடை அணியின்றிச் 'சித்தாந்தம்' என்று வழங்கப்படுகிறதென்க.

'சித்தாந்தம்' என்பதற்குப் பல பொருள்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அப்பொருட்களுள் ஒன்று ஈண்டுச் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கது. அஃது

எது ? அது மிகவுந் தொன்மையது ; ஆனால் பெரிதும் வழக்காறற்றது. சரித்திரக் கண்ணர்க்கு அதன் தொன்மையும், வழக்காறற்றமையும் இனிது புலனாகும். வழக்காறற்ற ஒன்றைக் கூறுதலால் சில இடர்கள் உண்டு என்பது எனக்குத் தெரியும் ; தெரிந்தே அதனிடைத் தலைப்படுகிறேன்.

'சித்தாந்தம்' என்பதற்குச் 'சித்தர் கண்ட முடிவு' என்பது பொருள். சித்தமார்க்கம் சித்தாந்தம். சித்தர், சிவசம்பந்த முடையவராதலால், அவர் கொண்ட மார்க்கமாகிய சித்தாந்தம், சைவ சித்தாந்தம் என்றும் வழங்கலாயிற்று. 'சித்தர் சிவலோகம் இங்கே தெரிசித்தோர்' 'சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர்' என்றார் திருமூலர்.

சைவம், சிவசம்பந்தம். சிவம் என்பது இறைவனுக்குரிய பல பெயர்களுள் ஒன்று. அப்பெயர், தொன்மை வாய்ந்தது. அதனாலும் அது சிறந்தது. ஒரு காலத்தில் அப்பெயரை உலகமே ஏற்றுப் போற்றியது.

சிவ வழிபாடு ஒருபோது உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. இதற்குச் சான்றுகள் பல உண்டு. அவைகளை இம்முன்னுரையில் விரித்துக் கூறுவது அநாவசியம். பால்டிக் கடல், அயர்லாந்து, நீலநதிக்கரை, துருக்கிஸ்தானம் முதலிய இடங்களில் இன்னும் சிற்சிலபோழ்து சிவலிங்கங்

கள் கண்டு எடுக்கப்படுகின்றன. இஃது எதைக் குறிக்கிறது? சிவ வழிபாட்டின் பரப்பையன்றோ குறிக்கிறது ?

சிவம் என்பது பல பொருள் ஒரு சொல். அதற்குச் சித்தர் காலத்தில் கொள்ளப்பெற்ற பொருள் ' சுத்தம் ' என்பது. இதனை ஜைன சகஸ்திரநாம வியாக்கியானத்திற் காணலாம். சிவம் அசைவற்றது; போக்குவர வில்லாதது; எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது; எல்லாவற்றி லுங் கலந்தும் கடந்தும் நிற்பது; எல்லாவற்றி லுங் கலந்தாலும் தனது இயல்பினின்றும் திரியா தது; சித்தத்தைத் தன்பால் வைத்தோர் உள் ளத்தில் ஒளிர்வது.

மார்க்க வரலாறு

சித்த மார்க்கம் முதன்முதல் கால் கொண்ட இடம் நாவலந் தீவு. ' நாவலந் தீவு ' என்னும் பெயர் நமது நாட்டுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்று. அப்பெயர் ஒருபோது உலகுக்கும் வழங்கிவந்தது. ' பரதகண்டம் ' என்னும் பெயர், ' நாவலந் தீவு ' என்னும் பெயருக்குப் பிற்பட்டது. நமது நாடு 'பரதகண்டம்' என்னும் பெயர் பெறுதற்கு முன் னரே, அதன்கண் சித்தமார்க்கம் நிலவியதெனில், அம்மார்க்கத்தின் தொன்மையை என்னென்று கூறுவது ?

சித்த மார்க்கம், நாவலந் தீவினின்றும் நாலு பக்கங்களிலும் பரவிப் பரவி, ஆங்காங்குள்ள மொழியில் ஒவ்வொருவிதப் பெயர் பெறலாயிற்று. நாளடைவில் ஒவ்வொரு பெயர் ஒவ்வொரு சமயமாகக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பொழுது பல வேறு பெயர்களால் பல வேறு இடங்களில் நிலவி வரும் சமயங்கள் யாவும், சித்தமார்க்கம் என்னும் ஒன்றினின்றும் பிறந்தனவே யாகும். 'சமயங்களெல்லாம் சித்த மார்க்கத்தினின்றும் பிறந்தன' என்னும் உணர்வே பல இடங்களில் மாண்டு விட்டது. இந்நாளில் 'எல்லாச் சமயங்களும் சித்தமார்க்கம்' என்று சொல்வதும் எள்ளப்படும் போலும்!

சித்தர்

சித்தர் யாவர்? சித்தர் சித்தி பெற்றவர்; சித்தையுடையவர். சித்தாவது, ஆத்ம சக்தியினின்றும் எழுவது. சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்துச் சிந்தனையில் மூழ்க மூழ்கச் சித்த விகாரம் ஒடுங்கும். அஃது ஒடுங்க ஒடுங்க ஆத்ம சக்தி எழும். 'ஊனினைச் சுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி' என்றார் வாதவூரடிகள்.

ஆத்ம சக்தியில் பலதிறப் படிகளுண்டு. முழு ஆத்ம சக்தி எல்லாவிதச் சித்துக்களையும் கூட்டும். அச்சக்தியால் ஆகாத தொன்றில்லை. அதைப்

பெற்றவர் எல்லாஞ் செய்யவல்லவராவர். இயற்கை, அவர்கட்கு ஏவல் செய்யும். அவர் செயற்கருஞ் செயல் செய்வர். அவர்தந் திறங்களைத் தாயுமானுர் 'வித்தகச் சித்தர்கணம்' என்னும் பகுதியில் விளக்கியுள்ளார்.

சித்தர், சிவத்தை நினைந்து நினைந்து, சிவமானவராதலால், அவர், நரை திரை மூப்பு சாக்காடு முதலியவற்றைப் பெறுவதில்லை. அவர் என்றும் ஒரு பெற்றியராய்ச், சிவந்த மேனியராய், என்றும் இளைஞராய், அழகராய் வாழ்பவர். 'சுழற்றிக் கொடுக்கவே சுத்தி கழியும் - கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித் - துழற்றிக் கொடுக்கும் உபாயம் அறிவார்க் - கழற்றி தவிர்ந்துடல் அஞ்சன மாமே', 'மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள - வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குலம் - நான்றவிம் முட்டை யிரண்டையுங் கட்டியிட் - டூன்றி யிருக்க உடம்பழி யாதே', 'உந்திச் சுழியின் உடனே பிராணனைச் - சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்திஞல்-முந்தி முகட்டின் நிறுத்தி அபானனைச்-சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ ஞமே', 'நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ் - சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு - ஞாலம் அறிய நரைதிரை மாறிடும் - பாலனு மாவர் பராநந்தி ஆணையே' எனவரூஉம் திருமூலர் திருவாக்குகளை நோக்குக. இத்தன்மையோர் சித்தரெனப்படுவர்.

தென்னுடும் சித்த மார்க்கமும்

தென்னுட்டில் சித்த மார்க்கம் நன்கு வளர்ந்து வந்தது. இடையில் அதற்குச் சிதைவு நேர்ந்தது. அப்போது, சமயகுரவர் நால்வர் தோன்றி, அம் மார்க்கத்தை ஓம்பினர். அந்நால்வரும் சித்தரே. அவர் அறிவுறுத்தியதும் சித்தமார்க்கமே. தங்களை ஆட்கொண்ட மூர்த்தியைச் 'சித்தனே திருவால வாய் மேவிய - அத்தனே' என்றும், சித்த னைத் திரு வண்ணு மலையனை' என்றும் 'சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே' என்றும், 'சித்த னைச் சிவ லோகனை' என்றும் அப்பெருமக்கள் போற்றி இருத்தல் காண்க.

சிவன் எல்லாம் வல்லவனுதலால், அவன் சித் தன் என்னப்பட்டான். அவன் தொடர்புகொண்டு வாழ்வோருஞ் சித்தரெனப்பட்டனர். 'சித்தர் வந்து பணியுஞ் செல்வச் சிரபுர மேயவனே' 'சித்தராய் வந்து தன்னைத் திருவடி வணங்கு வார்கள்' 'சித்திசெய் பவர்கட் கெல்லாஞ் சேர் விடம்' 'சித்தர் சித்தம் வைத்தபுகழ் சிறுவன் ஊரன்' என வரூஉந் தமிழ்மறை மொழிகளை உன்னுக.

நால்வர் வரலாற்றை நோக்குழி, அவர்தம் உடல் இவ்வுலகில் இறந்துபடவில்லை என்பது நன்கு விளங்கும். ஞானசம்பந்தர் திருநல்லூர்ப்

பெருமணத்திலே சிவசோதியிற் கலந்தார். நாவரசர் சிவானந்த ஞானவடிவில் ஒன்றினர். அவர், 'சிங்கத்தால் விழுங்கப் பெற்ருர்' என்னும் பொய்க்கதை பின்னே புனையப்பட்டது. நம்பியாரூரர் யானைமீதிவர்ந்து நொடித்தான்மலை நோக்கிச் சென்ருர். மாணிக்கவாசகனர் மன்றில் புகுந்து ஒளியானர். இவர்கள் அருளிய தமிழ் மறையில் சாகா நிலைக்குரிய சான்றுகள் மலிந்து கிடக்கின்றன. ஈண்டுத் தாலிபுலாக நியாயம் பற்றி ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். 'சொல்லுவ தறியேன்வாழி முறையோ - தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது - தெரியேன் ஆஆ செத்தேன் அடியேற் - கருளிய தறியேன் பருகியும் ஆரேன் - விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்-செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரை வித்து - உவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப - வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும் - தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை - குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே - குரம்பைகோண் டின் தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய - அற்புத மான அமுத தாரைகள் - எற்புத் துளைதோறும் ஏற்றினன் உருகுவ - துள்ளங் கோண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக் - கள்ளு ருக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய - கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை - என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற் - கருணை

வான்தேன் கலக்க - அருளோடு பராவமு தாக்கி னன்'—இது திருவாசகத்தில்-திருவண்டப் பகுதி யில் - இருப்பது. இதன்கண் மாணிக்கவாசகனர் தாம்பெற்ற இறவா நிலையை இனிது விளக்கியிருத் தல் காண்க.

இப்பெரு நிலையை அடைய முன்னைநாளில் முயன்றவர் பலர் ; பின்னை நாளில் முயன்றவர் சிலர். இவருள் இராமலிங்க சுவாமிகளைச் சிறப் பாகக் குறிக்கலாம். இராமலிங்க சுவாமிகளுக் குத் திருவாசகத்தில் பொதுவாகத் தணியாக் காதல் உண்டு. சிறப்பாக அவர்தம் உள்ளத் தைக் கவர்ந்தது திருவண்டப் பகுதி. திருவண் டப் பகுதியில் உள்ள 'என்னையும் இருப்பதாக்கி னன்' என்னும் பெருமொழி, சுவாமிகள் உள் ளத்தைக் கோயில் கொண்டது. சுவாமிகள் அதில் படிந்து படிந்து அதுவாக முயன்றார். தம்மை இருப்பதாக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற வேட்கை அவருள் முருகி எழுந்தது. அவ்வேட்கையைத் தணித்துக்கொள்ள இராமலிங்க சுவாமிகள் மாணிக்கவாசகனரை அடைந்து, அழுத அழுகை அளவிடற் பாலதன்று. 'அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே' என்னும் வாசகத்தின் நுட்பம் இராமலிங்க சுவாமிகளுக்குத் தெரியும். இராம லிங்க சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகனரை நோக்கி, 'உருவண்டப் பெருமறையென் றுலகமேலாம்

புகழ்கின்ற - திருவண்டப் பகுதியெனுந் திருவக வல் வாய்மலர்ந்த - குருவென்றெப் பெருந்தவருங் கூறுகின்ற கோவேகீ - இருவேன்ற தனியகவல் எண்ணமெனக் கியம்புதியே' என்று வேண்டுதல் செய்தார். இவ்வேண்டுதலின் நுட்பத்தை உன்ன உன்ன உண்மை விளங்கும். திருவண்டப் பகுதி யில் உள்ளது இறவா நிலை. அந்நிலை பெற்ருேர் சித்தராவர்.

'சித்தன்' என்னுஞ் சொல்லுக்கு உலகில் பல பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகளுள் சில வருமாறு:—நந்தி, நாதன், அருகன், புத்தன், குமரன், தீர்த்தங்கரன், தீர்க்கதரிசி, கிறிஸ்து, நபி, குரு, ஆச்சாரியன் முதலியன. இப்பெயர் வேற்றுமையைக் கருதாது, பொருள் ஒற்றுமை யில் கருத்துச் செலுத்துவது சிறப்பு.

சித்தர் திருக்கூட்டம்

சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்துச் சித்தி பெற்றவர் பலர் உளர். அவருள் மிகமிகப் பழமையானவர் சிலர். அச்சிலரே உலகுக்கு வழிகாட்டிகளாக நிற்கிருர். அவர்வழி உலகம் இயங்குகிறது. அவர் சேர்ந்த ஒரு தனித் திருக் கூட்டமும் இருக்கிறது. அத்திருக்கூட்டம், இம யத்தின் முடியிலுள்ள கைலாயத்தில் வீற்றிருக் கிறது. அக்கைலாயம் இராப்பகல் அற்றது. அது

வேறு. இமயத்தடியிலுள்ள கைலாயம் வேறு. முன்னையது நுண்ணியது. பின்னையது பருமையது. இஃது அதை நினைவூட்டுவது. சமயம் நேரும்போதெல்லாம் அத் திருக்கூட்டத்தினின்றும் சிலர் போந்து, சித்தமார்க்கமென்னுஞ் சித்தாந்தத்தை ஓம்பிச் செல்வது வழக்கம்.

குருமார் திருக்கூட்டத்தை நம்பாத சமயத்தவர் இல்லை. அவர்தம் வருகையைச் சொல்லாத சமய வேதமும் இல்லை. இதனால் சமயங்களின் தாயகம் ஒன்றே என்பது நனி விளங்குகிறது. அத்தாயகத்தின் பெயரைப்பற்றி உலகில் வாதங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. பொருள் ஒருமை புலனாகும்போது, வாதங்களெல்லாம் ஞாயிறு முற்பட்ட பனிப்படலம் போல இரிந்து ஒழியும்.

‘சித்தாந்த’ ஆட்சி

சித்த மார்க்கம், தொடக்கத்தில் ‘சித்தாந்தம்’ என்னும் பெயர் பெற்றிருந்தது. பின்னே அதற்கு வெவ்வேறு மொழியில் வெவ்வேறு பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன. எனக்குத் தெரிந்த வரை இன்னும் இரண்டு சமயங்கள் சித்தாந்தப் பெயரை நெகிழவிடாம லிருக்கின்றன. ஒன்று சைவம்; மற்றொன்று ஜைனம். சைவம், ‘சித்தாந்தம்’ என்று வழங்கப்படுவது வெள்ளிடைமலை. ஜைனம், சித்தாந்த மென்னும் வழக்குடைய

தெனில், இந்நாளைய சைவ உலகத்துக்கு ஒருவித வியப்பே தோன்றும். ஜைன தத்துவங்களைக் கொண்ட வேதத்துக்குச் சில பெயர்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவை, சதுர் அநுயோகம், பரமாகமம், சித்தாந்தம் முதலியன. 'சித்தாந்தம்' என்னும் வேதப் பெயரைச் சமயத்துக்கும் வழங்கலாமன்றோ? 'சித்தாந்த பூசை' என்னும் வழக்கு இன்னும் ஜைன உலகத்திலிருத்தல் கண்கூடு. ஆகவே, 'சித்தாந்தம்' என்னும் தனி ஆட்சி ஜைனத்திலும் இருப்பது கவனிக்கத் தக்கது.

காால மூவர்

ஒவ்வொருபோதும் சித்த மார்க்கத்தை ஓம்பச் சிலர் போதருவர். அவ்வப்போது போந்தவர்களின் பெயர்களை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். அணித்தே தோன்றிய சிலர்மீது எனது எண்ணம் செல்கிறது. அவருள் குறிக்கத் தக்கவர், சுவீடன்பர்க், பிளவட்ஸ்கி அம்மையார், தாயுமானார் ஆவர்.

சுவீடன்பர்க், சித்தர் நிலை அடைந்து அதி அற்புதச் செயல்களை நிகழ்த்தினர். அவைகளைக் கூறும் நூல்களும் இருக்கின்றன. அந்நூல்களின் சாரத்தைத் திரு- கோபால் செட்டியார் வடித்து

உதவியுள்ளார். அவருக்கு எனது நன்றியறிதல் உரியதாக.

பிளவட்ஸ்கி அம்மையார் சித்தர் கூட்டத்தின் பல நுட்பங்களை விளக்கியுள்ளார். அவர், ஒருவரைச் சித்தர் கூட்டத் தலைவரென்று குறிப்பிடுகிறார். அத்தலைவரை அம்மையார் 'மோனமூர்த்தி' (சைலன்ட் வாச்சர்—Silent Watcher) என்று சொல்கிறார். அம்மூர்த்திக்குரிய இயல்கள் சில, அம்மையாரால் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வியல்களை நோக்குழி மோன மூர்த்தி என்பவர் நம் தட்சணா மூர்த்தியாகக் காணப்படுகிறார். அம்மையார் கண்ட 'தியசாபிகல் சங்கக்' கோயில் ஒன்றில் தட்சணாமூர்த்தி உருவம் முன்னணியில் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தட்சணாமூர்த்தியை ஜைனர் விருஷப தேவர் என்றும், பௌத்தர் ஆதி புத்தர் என்றுங் கூறுப. '**** மாக்கயிலை மிசைநாப்பண்**** மூவிலையொரு நெடு வேலின் - மேவாத வினையவுணர், குன்றுபட நூழிலாட்டி - வென்றட்ட விறல் வெகுளியை, மூவெயிலின் முரண் முருக்கி-மூவர் சரணடைய நின்றனை, கருப்புநாண் வில்லிபட - நெருப்புமிழ் நெடு நோக்கினை, கோள்வலிய கொடுங் கூற்றைத் - தாள்வலியின் விழவுதைத்தனை, பரிவில்கே வலக்கிழத்தி - பிரிவில்லா ஒரு பாகனை, ஆன்றமெய் அறம் வளர்க்கும் - மூன்று

கண் முனித்தலைவனை, ஆல நெடுநிழல் அமர்ந் தனை - கால மூன்றுமுடன் அளந்தனை, தாழ் சடை முடிச் சென்னிக் - காசறு பொன்னெயிற் கடவுளை, மன்னியபே ருலகனைத்தும் - நின் னுள்ளே நீயொடுக்கினை, நின்னின்று நீ விரித் தனை - நின்னருளின் நீகாத்தனை, எனவாங், காதி பகவனை அருகனை, மாதுயர் நீங்க வழுத்துவம் பலவே' எனவரூஉந் திருக்கலம்பகத்தில் உள்ள அருகனுக்கும், சைவ நூல்கள் கூறும் தட்சணு மூர்த்திக்கும் ஏதாயினும் வேற்றுமை உண்டா என்று சிவநேயர்களைக் கேட்கிறேன். காய்தல் உவத்தல் அகற்றி, எதையும் ஆராய்ந்து தெளி வதே அறிவுக்கு அழகு.

தாயுமானர், குருமரபு வணக்கத்தில் முதன் முதல் 'தூய்ய கரமலரால் சொல்லாமல் சொன்ன உண்மை - ஐயனைக்கல் லால்அரசை யாம்அணைவ தெந்நாளோ' என்று தட்சணுமூர்த்தியைப் போற்றி யிருக்கிருர்; வேறிடங்களில் 'வித்தகச் சித்தர் கணம்' என்றும், 'நவநாத சித்தர்' என் றும் அருளியுள்ளார். அவரே, 'சைவ சமயமே சமயம்' என்றும், 'சித்தாந்த வீதிவருந் தேவே' என்றும், 'சித்தாந்த முத்திமுதலே சிரகிரி விளங் கவரு தட்சணு மூர்த்தியே' என்றும் திருவாய் மலர்ந்திருக்கிருர். இத்திருவாக்குகளை முறை முறையே ஆராய்ந்து பார்த்தால், தாயுமானர்,

சித்த மார்க்கத்தையே சைவமென்றும் சித்தாந்த மென்றும் உலகுக்கு அறிவுறுத்தினர் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல உணரக் கிடக்கிறது.

இனித் தாயுமானுரது உபதேச மரபை நோக்குவோம். அவர், தங்குருவை 'மூலன் மரபில்வரு மௌன குருவே' என்று போற்றுகிருர். மூலன் மரபு எது? அது திருமந்திரத்தில் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திருமந்திரம் சித்த மார்க்கத் திறங்களேக் கொண்ட ஒரு பெருங் கருவூலம்; தமிழ்ச் சித்த வேதம்.

சித்த வேதம்

'தமிழ்ச் சித்தவேத' மெனில், 'வேறுமொழியிலும் சித்தவேதம் உண்டோ?' என்னும் ஐயம் பிறக்கும். சித்த வேதம் பல மொழியில் வெளி வந்திருக்கிறது. வேதம் ஒன்றே. அது சித்தரால் வெளிவருதலால் 'சித்த வேதம்' எனப்பட்டது. 'சித்தர் செழுமறைசேர் நாவராய்' என்பது ஞானசம்பந்தர் திருமொழி.

உலகில் ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தத்தம் பெரியோர் அருளியதை 'வேதம்' 'வேதம்' என்று சொல்லிக்கொள்கிருர். வேதம் ஒன்ரு? பலவா? வேதத்தின் காரணத்தை நோக்கும்போது அதை ஒன்று என்றும், அதன் காரியத்தை நோக்கும்

போது அதைப் பல என்றும் சொல்லலாம். ஒன்றி லிருந்து பல தோன்றுதலும், பல, ஒன்றில் அடங்குதலும் இயல்பு.

வேதத்தின் காரணம் எது? காரியம் எது? காரணம் ஒலி; காரியம் எழுத்து. மொழிகளின் எழுத்துக்களெல்லாம் எங்கே யிருந்து பிறக்கின் றன? அவை, ஒலியிலிருந்து பிறக்கின்றன என்று எவருங் கூறுவர். ஒலி, நாதம் எனப்படும்.

நாதம் இருவகை. ஒன்று மாயா நாதம்; மற் ளொன்று அருள்நாதம். மாயாநாதம் எல்லார்க் குங் கேட்பது. அருள்நாதம் அமல யோகிகட்கு மட்டுங் கேட்பது. வேதம் அருள்நாத வடிவா யிருப்பது. அமல யோகிகள் அருள்நாதங் கேட் கப்பெறுவது ஒரு நிலை. அதற்கு மேற்பட்டது அருட்சோதி. அருட்சோதியைக் கண்டு அதில் ஈடுபட்ட பெரியோர்வழி அருள்நாதங் காரியப் படும்.

நாதவடிவாயுள்ள வேதம், வரி வடிவாய்ப் பெரி யோர்கள் வாயிலாகப் பலமொழியில் காரியப்படு கிறது. நந்தமிழ் மொழியிலும் வேதம் காலத் துக்கேற்ற முறையில் அவ்வப்போது சான்றோர் கள் வழியே வெளிவந்திருக்கிறது. அவ்வாறு வெளிவந்த அருள் நூல்களில் திருமந்திரமும் ஒன்று. திருமந்திரத்தின் வாயிலாகப் பல நுட் பங்களை உணர்தல் கூடும்.

திருமூலர்

திருமந்திரத்தை அருளிய திருமூலர், சித்தர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்; தமிழில் வேதத்தை அருளுதற்கு இராப்பகலற்ற கைலையினின்றும் மண்ணுலகு நோக்கினவர்; சித்த மார்க்கம் சித்தாந்தம் என்பதைத் தெளிவு செய்தவர். இவைகளை அகச்சான்று கொண்டே நிறுவிக் காட்டலாம். அச்சான்றுகளிற் சில வருமாறு :—'விளக்கிப் பரமாகும் மெய்ஞ்ஞானச் சோதி, அளப்பில் பெருமையன் ஆனந்த நந்தி, துளக்கறும் ஆனந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து, வளப்பில் கயிலை வழியில்வந் தேனே' - 'இருந்தேன்இக் காயத்தே எண்ணிலி கோடி, இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே, இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே, இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக் கீழே'- 'சித்தத்தின் உள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில், உத்தம மாகவே ஓதிய வேதத்தின், ஒத்த உடலையும் உள்நின்ற உற்பத்தி, அத்தன் எனக்கிங் கருளால் அளித்ததே' - 'மாலாங்க னேயிங்கு யான் வந்த காரணம், நீலாங்க மேனியள் நேரிழையாளொடு, மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின், சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே' - 'பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது, முன்னை நன்றாக முயல்தவஞ் செய்கிலர், என்னைநன் றாக

இறைவன் படைத்தனன், தன்னைநன் ருகத் தமிழ்ச்செய்யு மாறே' - 'பதமுத்தி மூன்றும் பழு தென்று கைவிட், டிதமுற்ற பாச இருளைத் துரந்து, மதமற் றெனதியான் மாற்றிவிட் டாங்கே, திதமுற் றவர்கள் சிவசித்தர் தாமே' - 'சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன், சுத்தாசுத் தத்துடன் தோய்ந்துந்தோ யாதவர், முத்தரம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்துச், சத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே' - 'ஆகமம் ஒன்பா னதிலான நாலேழு, மோகமி லுலேழு முப்பேத முற்றுடன், வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ம்மையொன், ருக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே' - 'உடலான ஐந்தையும் ஓராறும் ஐந்து, மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப், படலான கேவல பாசந் துடைத் துத், திடமாத் தனையுற்றல் சித்தாந்த மார்க்கமே'- 'தானன வேதாந்தந் தானேனென்னுஞ் சித்தாந்த, மானுத் துரியத் தணுவன் றனைக்கண்டு, தேனர் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமாய், ஆன மலமற் றருஞ் சித்தி யாதலே' - 'நித்தம் பரனோ டுயிருற்று நீள்மனம், சத்தம் முதல்ஐந்துந் தத்துவத் தால் நீங்கிச், சுத்த மசுத்தந் தொடரா வகைநினைந், தத்தன் பரன்பால் அடைதல்சித் தாந்தமே' - 'தானவ னுகுஞ் சமாதி தலைப்படில், ஆன கலாந் தநா தாந்தயோ காந்தமும், ஏனைய போதாந்தம் சித்தாந்த மானது, ஞான மெனஞேய ஞாதுரு

வாகுமே'-'சிவமாதல் வேதாந்த சித்தாந்த மாகும், அவமவ மாகு மவ்வவ் விரண்டுஞ், சிவமாஞ் சதா சிவன் செய்தொன்று ஞனல், நவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே' - சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்தி சித் தித்தலாற், சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர், சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலால், சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவ னேயே'. இத்திருமந்திர மொழிகளால், இராப் பகலற்ற கைலையில் சித்தர் கூட்டம் இருத்தல், சித்தருட் சிலர் சமயம் நேரும்போது உலகிடைப் போதரல், அவர் வாயிலாக நாதவடிவாயுள்ள வேதம் காரியப்படல், சித்தமார்க்கம் சிவநெறி யாகிய சித்தாந்தம் என்பது முதலிய உண்மை களைப் பெறுகின்றோம்.

காலம்

சித்தமார்க்கம் உண்டாகிய காலத்தை அறுதி யிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. அது காலவரையில் அகப்படாமையால் அதனை அநாதி என்றுங் கூறுப. 'ஒப்பில் எழுகோடி யுகமிருந் தேனே' எனவும், 'இருந்தேன் இக்காயத்தே எண்ணிலி கோடி' எனவும், 'ஊனமில் ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள் - ஞானப்பா லாட்டி நாதனை அர்ச் சித்து - நானும் இருந்தேன்' எனவும் வரூஉந் திருமூலர் திருவாக்குகள் சித்த மார்க்கத்தின்

தொன்மையை உணர்த்துவன. சித்தமார்க்கம் மிக மிகத் தொன்மையது என்று கூறும் அளவில் யான் நின்று விடுகிறேன்.

சித்தாந்தத்தின் சமரசம்

சித்தாந்தம், உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றற்கும் அநாதி நித்தியங் கூறுவது. 'பதிபசு பாசம் எனப்பகர் மூன்றில் - பதிபோல் பசு பாசம் அநாதி' என்றார் திருமூலர். உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றனுள் ஒவ்வொன்றைப் பொருளாக் கொள்வோரு முளர்; இரண்டிரண்டைப் பொருளாக் கொள்வோருமுளர்; மூன்றையும் பொருளாக் கொள்வோருமுளர். எல்லாக் கொள்கையும் எவ்வழியிலாதல் இம்மூன்றனுள் அடங்கும். இம்மூன்றில் அடங்காத கொள்கை இல்லையென்றே கூறலாம். சித்தாந்தம் முப்பொருளுக்கும் உண்மை கூறுதலால், அதன் கலப்பில்லாத கொள்கை இருத்தற்கு இடம் ஏது? சித்தாந்தத்தை விடுத்துத் தனியே நிற்கும் கொள்கை இல்லை என்க.

முப்பொருளை வெவ்வேருகக் கொள்வோரு மிருக்கிருர்; ஒன்ருகக் கொள்வோரு மிருக்கிருர். சித்தாந்தம் இருசாராரிடத்தும் மாறுபடுவதில்லை. சித்தாந்தம் பொருட்டன்மையில் மூன்றையும் வெவ்வேருகவும், கலப்புத் தன்மையில் மூன்றை

யும் ஒன்றுகவும் கொண்டிருக்கிறது. இதனுல், சித்தாந்தம் எக்கொள்கையிலும் எவ்விதத்திலா தல் தொடர்பு கொண்டு நிலவும் தன்மையது என்பது அறியக் கிடக்கிறது.

சித்த மார்க்கம் என்னும் சித்தாந்தம் ஒன்றே முன்னைநாளில் எங்கும் பரவியிருந்தது. பற்பல காரணங்களால் அதற்குச் சிதைவு நேர்ந்தது. சிதைவால் பொருள் அழிவதில்லை என்பது அறிஞர் கூற்று. சிதைவால் நேர்ந்த கூறுபாடுகள் ஆங்காங்கே நிலவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் யாவும் சித்தாந்தத்தின் உறுப்புகளேயாகும்.

இப்பெற்றிவாய்ந்த சித்தாந்தம் எவருடைமை? சித்தாந்தம் இன்னுருடைமை என்று யாண்டாயினும் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதனை ஓம்பவந்த பெரியோர் அனைவரும், அதனை உலகுக்குரிய பொது உடைமை என்றே வலியுறுத்திச் சென்றனர்.

சித்தாந்தம் ஒரு சாதியார்க்கோ, ஒரு மதத்தார்க்கோ, ஒரு நாட்டார்க்கோ, ஒரு மொழியார்க்கோ, ஒரு நிறத்தார்க்கோ மட்டும் உரியதன்று. அது மன்பதைக்கே உரிய ஒன்று. 'ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள - என்றது போல இருமுச் சமயமும் - நன்றிது தீதிது என்றுரையாளர்கள் - குன்று குரைத்தெழு நாயையொத்தார்களே' (திருமந்திரம்), 'ஓது சமயங்கள் பொரு

ளுணரு நூல்கள் ஒன்றேடொன் றெவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள் - யாது சமயம் பொருள் நூல் யாதிங் கென்னில் இதுவாகும் அதுவல்ல எனும் பிணக்கதின்றி - நீதியினல் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண நிற்பது யாதொரு சமயம் அது சமயம் பொருள் நூல்' (சித்தாந்தசாத்திரம்), 'வேறு படுஞ் சமயமெலாம் புகுந்து பார்க்கின் விளங்கு பரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால் - மாறு படுங் கருத்தில்லை' (தாயுமானுர்) எனவரூஉம் ஆன்றேர் மொழிகளைச் சிந்தித்துச் சித்தாந்தத் தின் சமரசத்தை உணர்க. இது குறித்துச் 'சைவத்தின் சமரசம்' என்றெரு தனி நூல் எழுதியிருக்கிறேன். விரிவு அதிற் காண்க.

திருநாவுக்கரசர் திருவருள் பெற்ற இடத்தில் நாம் கூடி யிருக்கிறேமாதலால், அவர் தம் வாழ்வி னின்றும் சமரசத்துக்கு ஒரு குறிப்பை இங்கே எடுத்துக் காட்டலாமென்று கருதுகிறேன். திரு நாவுக்கரசர் தொடக்கத்தில் சைவநெறியில் நின்ரு ரென்றும், பின்னே சமணசமயம் புகுந்தாரென் றும், மீட்டும் சைவ சமயம் நோக்கினு ரென்றும் புராணம் கூறுகிறது.

திருநாவுக்கரசர் ஆண்டவன் அருள்பெற்றதும் வாய்மலர்ந்த பதிகத்தில் 'நெஞ்சம் உமக்கே இட மாக வைத்தேன் நினையா தொருபோதும் இருந் தறியேன்' என்றும், 'சலம் பூவொடு தூபம் மறந்

தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் - நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன் நாமம் என் நாவில் மறந்தறியேன்' என்றும் அருளியுள்ளார். இம்மொழிகளால் அவர் எப்பொழுதும் சிவபெருமானை மறக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

இதைக் காணுஞ் சிலர், "அப்பர் சமணரா யிருந்தபோது சிவபெருமானை மறந்திருந்தவரால்லவோ? அவர் எப்பொழுதும் சிவபெருமானை 'மறந்தறியேன்; மறந்தறியேன்' என்று பாடியிருக்கிறுரே. இஃதென்ன ! முரண்பாடா யிருக்கிறது!" என்று வியப்புறலாம். உண்மை விளங்கினுல் வியப்புக்கு இடமிராது.

அப்பர் காலத்தில் சாதிமத வேற்றுமைகள் மலிந்திருந்தன. அவர்தந் தாய் தந்தையர் அந்நாள் வழக்கிலிருந்த சைவநெறி பற்றி ஒழுகினர். பெற்ருேர் வழியே அப்பரும் நிற்கலானுர். அவ்வேளையில் ஆண்டவன் அருள் அப்பருக்கு விளங்கித் தோன்றவில்லை. அவர் நூலாராய்ச்சியில் தலைப்பட்டார். அவ்வாராய்ச்சியின் பயனுக அவருக்குச் சமணசமயம் மெய்ச்சமயம் என்று தோன்றிற்று. அவர் சமணசமயம் புகுந்தார். அங்கும் அவருக்கு ஆண்டவன் அருள் விளங்கித் தோன்றவில்லை. அவர் கலைஞானியாகவே வாழ்ந்தார். பின்னை அவருக்கு ஆண்டவன் அருள் கூடிற்று. கூடியதும், அப்பருக்குச் சமரச ஞானம் பிறந்தது. அவர்,

"யான் தொடக்கத்தில் தாய் தந்தையர் வழி நின்று 'சிவன்' என்ற பெயரால் செய்த வழிபாடும், பின்னே சமணனாகி 'அருகன்' என்ற பெயரால் நிகழ்த்திய வழிபாடும் ஒரு பரம்பொருளையே சார்ந்திருக்கின்றன. உள்ள பரம்பொருள் ஒன்றே. அவ்வுண்மை இப்பொழுது விளங்குகிறது. ஆகவே எப்பொழுதும் ஆண்டவனை 'யான் மறந்தறியேன்'" என்று பாடியருளினார். இதில் என்ன வியப்பு?

தெய்வம் ஒன்றே. அதை அடையும் நெறியும் ஒன்றே. இந்நெறிக்குப் பல பெயர்கள் உலகில் வழங்கப்படுகின்றன. திருநாவுக்கரசர், தாம் திருவருளால் உணர்ந்த சமரசத்தைப் பல இடங்களில் அழகிய தமிழால் பாடி உலகுக்கு உபகரித்துள்ளார். அவைகளில் சில வருமாறு:—'வாதுசெய்து மயங்கு மனத்தராய் - ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகாள் - யாதோர் தேவர் எனப்படு வார்க்கெலாம் - மாதே வன்னலால் தேவர்மற் றில்லையே'; 'விரிவிலா அறிவி னார்கள் வேறொரு சமயம் செய்தே-எரிவினாற் சொன்னா ரேனும் எம்பிராற்கு ஏற்ற தாகும்'; 'ஆறொன் றியசம யங்களின் அவ்வவர்க் கப்பொருள்கள்-வேறொன் றிலாதன'; 'ஆறு சமயத் தவரவரைத் தேற்றுந் தகையன'; 'சமய மவை ஆறினுக்குந் தலைவன் தான்காண்.' இத்

திருவாக்குகள் அப்பர் கொண்ட சமயத்தின் சமரசத்தை விளங்கச் செய்வனவாம்.

சமயத்தின் தற்கால நிலை

'சித்தாந்தம்' என்னும் பெயர் மீது மட்டுங் கருத்துச் செலுத்திச் சிலர் அதை வெறுக்கிறார். பெயர்மீதுமட்டுங் கருத்துச் செலுத்தி ஒன்றை வெறுத்தல் கூடாது. பொருள் மீதும் நாட்டஞ் செலுத்துவது அறிவுக்கு அழகு. சித்தாந்தம் எப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டாலென்ன? வெவ்வேறு பெயர்களால் அஃது இப்பொழுது அழைக்கப்படாமலா இருக்கிறது? அதற்கு எத்துணையோ பெயர்கள் இப்பொழுது புனையப்பட்டுள்ளன. பெயரைப் பற்றிய கவலையே வேண்டுவதில்லை. சித்தாந்தத்தின் தத்துவம் - உண்மைப் பொருள் - சிதைய அதைக் கோடலாகாது.

தமிழ் நாட்டில் 'சித்தாந்தம்' என்னும் பெயருக்கு இன்னும் பெரும்பழுது நேரவில்லை. ஆனால் அதன் பொருளுக்கு ஒரோ வழியில் பழுது நேர்ந்து வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் சித்தாந்தப் பொருளுக்குச் சாதி, மதம், நாடு, மொழி, நிறம் முதலிய தளைகள் இடப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தளைகள் சித்தாந்தத்தின் சொரூபத்தைக் குலைத்து வருதல் கண்கூடு. 'சைவ சித்தாந்திகள்' என்று தங்களை நினைந்து கொண்டிருப்போர் பலர், 'சைவ

சித்தாந்தம் எல்லார்க்கும் உரிய ஓர் அகண்டம்' என்னும் உணர்வின்றிக், கட்டுப்பட்ட கண்மூடி வழக்க ஒழுக்கங்களைச் 'சைவ சித்தாந்தம்' என்று கொண்டு வாழ்வு நடாத்துகிறார். இது தவறான கொள்கை. இதைக் களைந்தெறிதல் வேண்டும். இதற்குச் சைவசித்தாந்த நுண்ணறிவாளர் சேவை தேவை.

'சித்தாந்தம் தொன்மை வாய்ந்ததாயின் ஆக; சமரசம் உடையதாயின் ஆக; பிறநலன் உடைய தாயின் ஆக. இவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி வேண்டுவதில்லை. சித்தாந்தம் உலக வாழ்வுக்கு இயைந்ததா? தற்காலத்துக்கு ஏற்றதா?' என்று கேட்பவர் இருக்கிறார். சைவ சித்தாந்தம் உலக வாழ்வுக்கு இயைந்தது; தற்காலத்துக்கும் ஏற்றது. இங்கே சித்தாந்த முறை பற்றிச் சில நுட்பங்களைக் குறிக்க விரும்புகிறேன். விரிவு சித்தாந்த நூல்களிற் பார்க்க.

உலக வாழ்வும் சித்தாந்தமும்

சித்தாந்தம், உலகு உயிர் கடவுள் என்னும் மூன்றுக்கும் அநாதி நித்தியம் கூறுவது என்பது மேலே காட்டப்பட்டது. உலகம், சடம்; அறிவில்லாதது. உயிர், அறியாமை விரவிய அறிவுடையது. கடவுள், அறியாமையே இல்லாதவர்; முற்றறிவுடையவர்.

அறிவுக்கு அறிகுறி இரக்கம். அறிவுடைய ஒன்று இரக்கமுடையதா யிருத்தல் இயல்பு. கடவுள் முற்றறிவுடையவ ராதலின், அவர் முழு இரக்கமுடையவரா யிருக்கிறார். இரக்கத்தின் இயல் என்னை? அதன் இயல் பிறர் துன்பங் களைந்து நலஞ் செய்ய எழுவது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம்.

துன்பத்துக்குப் பிறப்பிடம் அறியாமை. உயிர் அறியாமை யுடையதாகலின், அது துன்பமுடையதாயிருக்கிறது. உயிர் துன்பமுடைமையான், அதன் துன்ப நீக்கத்துக்குக் கடவுளின் இரக்கம் பயன்படுகிறது. உயிரினிடத்துத் துன்பம் இல்லையேல், கடவுளின் இரக்கம் பயன்படாது கிடக்கும். கடவுள், உயிரின் துன்பத்தை எப்படிப்போக்குகிறார்? அவர், உயிரை மாயாகாரியமாகிய தனுகரணபுவனபோகங்களில் - அதாவது உலக வாழ்வில் - செலுத்தி, அதைத் தன்னைப்போல் ஆக்க முயல்கிறார். மாயாகாரியமாகிய உலகம் இல்லையாயின், கடவுள், உயிர்த்துன்பத்தை எவ்வழியில் களையவல்லார்? கடவுளின் இரக்கம் உயிருக்குப் பயன்படுதற்கு உலகம் துணையாக நிற்கிறது. ஆகவே, ஒன்றற்கொன்று இன்றியமையாத முறையில் மூன்றும் இருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது. உலகுயிர், கடவுளுக்குத் தேவை. கடவுள், உலகுயிர்க்குத் தேவை. உலகுயிரின்றிக் கடவுளில்லை. கடவு

ளின்றி உலகுயிரில்லை. 'தானலா துலகமில்லை சகமலா தடிமையில்லை' 'சகமலா தடிமையில்லை தானலால் துணையுமில்லை' என்பன அப்பர் திருவாக்குகள்.

உயிர், மாயாகாரியமாகிய உலகவாழ்வால், அறியாமை நீங்கி, அறிவு விளக்கம் பெறுவதாகிறது. அறியாமை அழுக்கைக் கழுவும் ஆற்றல் மாயைக்கு உண்டு. அஃது அதன் இயல்பு. 'மாயாதனு விளக்கு' என்று சித்தாந்த சாத்திரங் கூறுவதை நோக்குக.

மாயை சடமாதலின், அது, தானே உயிரை அணுகாது. உயிர் அறியாமையுடையதாதலின், அதுவும், தானே மாயையுடன் சேராது. இரண்டையுங் கூட்டுதற்குத் துணைசெய்வோரே கடவுள் ஆவர். இரண்டையுங் கூட்டுவது படைப்பு என்பது. படைப்பு என்பது, இல்லாத ஒன்றை உண்டு பண்ணுவதன்று. உள்ள ஒன்றை உள்ள ஒன்றுடன் சேர்ப்பது படைப்பென்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கடவுள், அறியாமையே இல்லாதவராய், முற்றறிவுடையவராதலின், அவர் மாயையையும் உயிரையும் ஒன்று சேர்க்கும் இயல்புடையவராயிருக்கிறார். அவ்வியல்பு அவர் மாட்டுள்ள இரக்கமென்க.

உயிர், கடவுள் துணையால் மாயாகாரியமாகிய தனுகரணபுவனபோகங்க ளென்னும் உலகவாழ்

வைப் பெறுகிறது. கடவுள், மாயையைக்கொண்டு உயிருக்குப் பலவகை உடலை நல்கி நல்கி, இறுதியில் பகுத்தறிவுக்கு நிலைக்களனுக நிற்கும் மனிதப்பிறவியை நல்குகிருர். பகுத்தறிவுபெற்ற மனிதர் என் செய்தல் வேண்டும்? அவர், முழு அறிவு விளக்கம் பெற்றுக் கடவுளை அடைய முயலுதல் வேண்டும்.

'உலகவாழ்வைத் துறந்தால் முழு அறிவு பெற்றுக் கடவுளை அடையலாம்' என்ருெரு போலிக் கொள்கை எப்படியோ உலகில் நுழைந்துவிட்டது. அதனுல் உலகம் படும் பாட்டை எம்மொழியால் விளக்க வல்லேன்! உயிரின் அறிவுவிளக்கத்துக்கெனக் கடவுளால் அருளப்பெற்ற தனுகரண புவன போகங்களையா துறப்பது? அந்தோ! நன்றி கொன்ற பாவம் சூழ்ந்து விடுமே!

கடவுள் எங்கும் இருக்கிருர். அவரில்லாத இடமில்லை. அவர் உலகில் உலகாக இருக்கிருர்; உயிரில் உயிராக இருக்கிருர். 'எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய் - அங்கங் கிருப்பதுநீ அன்ருே பராபரமே' என்ருர் தாயுமானுர். எங்குமுள்ள இறையைக் காண ஒண்ணுதவாறு மறைத்திருப்பது அறியாமை. அறியாமை நீங்க நீங்க, அவ்வவ்வளவில் இறையிருப்பும் விளங்கிக் கொண்டே போகும். முழு அறியாமை நீக்கத்தில்; இறை எங்குமுள்ள உண்மை புலனுகும்.

எங்கும் இறையைக் காண உலகிடைப் போந்த உயிர்கள், உலகைத் துறப்பது எனில், அப்பகுதியிலுள்ள இறையை அவைகள் காணுதொழிவதாகும். ஆகவே, 'உலகவாழ்வைத் துறத்தல்' என்னும் உணர்வுக்கே இடந்தருதல் கூடாது. 'உலகவாழ்வு, நம்பொருட்டுக் கடவுளால் அருளப்பெற்ற கொடை' என்னும் உறுதியில் நிற்றல் வேண்டும்.

பகுத்தறிவால், 'உலகவாழ்வு கடவுள்கொடை' என்பதை உணர்ந்து வாழ்வதே சிறப்பு. அவ்வுணர்வின்றி வாழ்வது வாழ்வாகாது. அது விலங்கு வாழ்வாகும். விலங்கு வாழ்வு துன்பத்தைப் போக்காது; கடவுளை அடையச்செய்யாது. அது பிறவித்துன்பத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டே போகும். இங்கே, 'கண்ணுதலோன் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி-எண்ணுதற்கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி - விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய் - எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர் - பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் - புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப் - பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் - கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய் - வல்லசுராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச் - செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள் - எல்லாப் பிறப்பும்

பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான் - மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்' என்று வாதவூரடிகள் அருளியுள்ள அமுதவாக்கை நோக்குக; அதைப் பருகுக; பருகிப் பருகி ஆண்டவன் சீரைப்பாடுக. பிறவித்துன்பம் நீங்கும்.

'உலகவாழ்வு கடவுள் கொடை' என்னும் உணர்வுடன் வாழ்ந்து, பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்தி, இறைவனடி சேர்தலாகிய இறவாத இன்பநிலை பெற உயிர்கள் உழைத்தல் வேண்டும். அவ்வுழைப்பு முறைகள் பெரியோர்களால் அருளப்பட்டுள்ளன. அவைகளிற் சிலவற்றை யாதல் பின்னே விளக்குவன். உலகு-உயிர்-கடவுள்-என்னும் முப்பொருட்கும் உண்மை கூறும் சித்தாந்தம்—'தனு கரண புவன போகங்களால் உயிர் அறிவு விளக்கம் பெறுதல் வேண்டும்' என்று அறிவுறுத்தும் சித்தாந்தம்—உலகுக்கு இயைந்ததா அன்று என்பதை அறிஞர்கள் ஆராய்வார்களாக.

தற்காலமும் சித்தாந்தமும்

இனிச் சித்தாந்தம் காலத்துக்கு ஏற்றதாகுமா என்பதைச் சிந்திப்போம். மூன்று பொருட்கும் உண்மை கூறும் சித்தாந்தம் அவ்வக்காலத்துக்குரிய முறையில் பயன்பட்டு வரும் என்பதில் ஐயமில்லை. 'முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே - பின்னைப் புதுமைக்கும்

பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே' என்று மாணிக்க வாசகனாரும், 'காலமொடு தேசவர்த்த மான மாதி கலந்துநின்ற நிலைவாழி கருணை வாழி' என்று தாயுமானவரும் அருளியிருத்தலை ஊன்றிப் பார்க்குமாறு அறிஞர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதுமைக்குப் புதுமையாகவும், காலதேசவர்த்தமானமாகவும் இருக்கும் இறையைக் கூறுஞ் சித்தாந்தத்தை, எக்காலத்துக்கும் உரிய ஒன்று என்று சொல்லுதல் மிகையாகாது. காலத்துக் கேற்றவாறு பயன்படச் சித்தாந்தம் சித்தமாயிருக்கிறது. அதை அவ்வாறு பயன்படுத்தத் தற்காலச் 'சித்தாந்திகள்' சித்தமா யிருக்கிறார்களா? காலத்துக் கேற்ற முறையில் அகண்ட சித்தாந்தத்தைப் பயன்படுத்த முயல வேண்டுவது அறிஞர் கடமை.

தற்கால வாழ்வுக்கு வேண்டப்படுவன பல. அவைகளின் உயிராக உள்ளன சில. அச்சில— ஒரு தெய்வ வழிபாடு, உரிமை உணர்வு, சமரச நோக்கு, பிறர்க் குழைத்தல், சகோதர நேயம், இன்ப வாழ்வு முதலியன.

ஒரு தெய்வ வழிபாடு, சித்தாந்தத்துக்கு உடன்பாடு. இஃது உலகில் நாலுபக்கங்களிலும் தோன்றிய பெரியோர் பலராலும் அறிவுறுத்தப்பட்டது. நந்தமிழ் நாட்டுப் பெரியோர்களும் ஒரு தெய்வ வழிபாட்டையே அறிவுறுத்தினார்கள். தெய்வம்

ஒன்றுயிருக்கும்போது, உண்மை கண்டவர் எங்ஙனம் பல தெய்வ வழிபாடு கூறுவர்? 'உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே' (அப்பர்) என்றும், 'ஒன்றென் றிருதெய்வம் உண்டென்றிரு' (பட்டினத்தார்) என்றும் 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' 'ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கு ஒரு தெய்வம்' (திருமூலர்) என்றும் எழுந்த திருவாக்குகள் பல. பெரியோர் அனைவரும் ஒரு முகமாக ஒரு தெய்வ வழிபாட்டை வலியுறுத்தியிருப்பப், பல தெய்வ வழிபாடு எப்படிக் கால் கொண்டது? இதற்குப் பலர் பலவாறு கூறுப. அப்பலவற்றில் தலைப்படவேண்டுவதில்லை. இரண்டொன்றை ஈண்டுப் பொறித்தல் சாலும்.

கடவுளுக்குப் பல மொழியில் பல பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன. அவருக்குப் பல இயல்களுஞ் சொல்லப்பட்டன. பெயர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தெய்வம் என்றும், இயல் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தெய்வம் என்றும் கல்வி யறிவுத் தெளிவில்லாதவர்களால் கொள்ளப் பெற்றன. சமயவாதிகளும், மடாதிபதிகளும், புரோகிதர்களும், குறுகிய நோக்குடையவர்களும், இவரனைய பிறரும், தங்கள் நலங் கருதி, ஏழைமக்கள் கல்வி யறிவுத் தெளிவின்றிக் கொண்ட பொய்க் கொள்கையை, வாதப் போர்களாலும், பிறவாற்றாலும்

நிலை பெறுத்திவிட்டார்கள். இவ்வாறு, பல தெய்வ வழிபாடு உலகிடைக் கால்கொண்டது.

கடவுள் நாமரூப மில்லாதவர். அவரை எம் மொழிப்பெயரால் அழைத்தாலென்ன? 'ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமிலாற்கு ஆயிரம் - திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ' என்று மாணிக்கவாசகனார் அருளியுள்ளார். ஆயிரம் திருநாமத்துக்கும் ஆயிரம் தெய்வம் கொள்ளவேண்டு மென்பதா அப்பெரியார் கருத்து? ஆண்டவன் இயல்களும் பலவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வோர் இயலையும் ஒவ்வொரு தெய்வமாகவா கொள்வது?

ஆண்டவன் இயல்களுள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது ஒன்று. இவ்வியலை விஷ்ணு என்று விளம்புகிறோம். விஷ்ணு என்னுஞ் சொல் வியாபகம் என்னும் பொருளுடையது. ஆண்டவன் என்றும் இளையனாய் அழகனா யிருத்தல் மற்றுமோரியல். இவ்வியலை முருகு (முருகன்) என்று சொல்கிறோம். முருகு என்னுஞ் சொல்லுக்கு இளமை அழகு முதலிய பொருள்களுண்டு. ஆண்டவனது பிரணவாகாரம் விநாயகமூர்த்தம் என்றும், எல்லாவற்றையும் இயக்குதல் நடராஜ மூர்த்தம் என்றும், மங்களமாய் நன்மையாய்த் தூய்மையாயிருத்தல் சிவம் என்றும் கொள்ளப் பட்டன. மற்றும் பல இயல்களுக்கும் மற்றும்

பல பெயர்கள் சூட்டப்பட்டன. இவ்வாறு இயல்களை ஒட்டியும் ஆண்டவனுக்குப் பல பெயர்கள் பிறந்தன. பெயர்களின் பொருள் ஒன்றே. இந் நுட்பந் தேருது, ஒவ்வொரு பெயரை ஒவ்வொரு தெய்வமாக் கொண்டு, வாதப்போர் நிகழ்த்துவது அறியாமை.

சித்தாந்த நுட்பங்கள் பரவாத இந்நாளில், கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களிடைப் பல தெய்வ வழிபாட்டுணர்வு வழி வழியே படிந்து படர்ந்து வருகிறது. அதைப் போக்க அறிவும் அன்புமுடைய ஒப்புரவாளர் உழைத்தல் வேண்டும்.

ஒரு தெய்வ வழிபாடு, உரிமை உணர்வை வளர்த்து வரும். பல தெய்வ வழிபாடு, அடிமை உணர்வைப் பெருக்கும். உரிமை உணர்வு வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது. அவ்வுணர்வு வாழ்வுக்கு ஒளி போன்றது. ஒளி காலாத இடம் சாக்கடையாகும்; நரகக் குழியாகும். தற்காலச் சைவ உலகம் எப்படி யிருக்கிறது? தற்காலச் சைவ உலகில் உரிமை உணர்வு அருகி வருதல் கண்கூடு. சைவ நூல்களில் மட்டும் உரிமை ஒளி கான்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

சிவம் கட்டில்லாதது. கட்டில்லா ஒன்றே உரிமை மயமாயிருப்பது. சிவம் உரிமை மயமாய் எங்கும் வீற்றிருக்கிறது. உரிமைச் சிவம், உயிர்களைத் தன்னைப்போலாக்க அருள் சொரிகிறது.

அதனால், உயிர்கள், தனு கரண புவனபோகங் களைப்பெற்றுச் சிறிது கட்டவிழப் பெறுகின்றன; உரிமை ஊற்றுக்கண் சிறிது திறக்கப் பெறுகின் றன. மேலும்மேலும் உரிமை உணர்வைப் பெருக்க வல்ல வாழ்வுத்துறைகளில் உயிர்கள் நண்ணுதல் வேண்டும். உயிர்கள் உரிமைச் சிவத்துடன் தொடர்பு கொள்ளக் கொள்ள, அவைகளிடம் உரிமை உணர்வு பெருகிக் கொண்டே போகும். உயிர்கள் சிவத்துடன் தொடர்பு கொள்ளாது, வெறுங்கர்மத்துடன் தொடர்பு கொள்ளக்கொள்ள அடிமை உணர்வு வளர்ந்து கொண்டே போகும். 'கர்மம்' 'கர்மம்' என்று, கர்மத்தையே நினைந்து நினைந்து, இந்நாடு பல வழியிலுங் குலைந்து வரு கிறது. கடவுளை மறந்த இடத்திலேயே கர்மம் தன் ஆணை செலுத்தும். மற்ற இடத்தில் அதன் ஆணை செல்லாது. 'தன்னை யறிந்த தத்துவ ஞானி கள் - முன்னை வினையின் முடிச்சை அவிழ்ப்பர் கள் - பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்- சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே' என்பது திருமூலர் திருமொழி; 'நாளென் செயும்வினை தானென் செயும்எனை நாடிவந்த, கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசர்இரு, தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண் முகமும், தோளுங் கடம்பும் எனக்குமுன் னே வந்து தோன்றிடினே ' என்பது அருணகிரிநாதர்

திருவாக்கு. நாளின் மீதும் கோளின் மீதும் கருத்தை இருத்தாது, அவைகளை இயக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன்மீது கருத்தை இருத்தினல் அவைகள் என் செய்யும்? ஞான சம்பந்தர் அருளிய கோளறு பதிகத்தை நாடோறும் ஓதி உய்க.

உரிமை, உயிரின் சீர்மை. உரிமை, உயிரின் மாட்டு இயல்பாய் அமைந்திருப்பது. உயிர் கல்லன்று; பந்தன்று. கர்மத்தைத் தகர்த்தெறியும் உரிமை, உயிருக்கு இருக்கிறது. இயல்பில் அமைந்துள்ள உரிமை உணர்வை மேலும் மேலும் ஓம்ப வேண்டுவது உயிரின் கடமை. மார்க்கண்டேயர் வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்க்க. அது நமக்கு அறிவுறுத்துவ தென்னை? விதியை மதியால் வெல்லலா மென்பதன்றோ? மார்க்கண்டேயர் விதியை எப்படி வென்றார்? அவர் சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தே விதியை வென்றார். சிவத்தில் தொடர்புகொண்டு உறுதியில் நிற்போரை விதி ஒன்றுஞ்செய்யாது. அதன் ஆற்றல் தானே குன்றி ஒழியும். உரிமை உணர்வுக்குச் சிவத்தின் தொடர்பு இன்றியமையாதது. அத்தொடர்பால் அஞ்சாமை உதிக்கும். அஞ்சாமை உதிக்குமிடத்தில் உரிமைக் கதிரொளி எழுந்து, அடிமை இருளை அகற்றும்.

அப்பர் சுவாமிகள் சரித்திரத்தை நாம் படிக்கிறோம்; கேட்கிறோம். அவர்தம் வாழ்வு அஞ்சா

மைக்கும் உரிமை உணர்வுக்கும் ஓர் இலக்கியமாக நிற்கிறது. அவர், அஞ்சா நெஞ்சையும் உரிமை உணர்வையும் எவ்வாறு பெற்றார்? 'தாமார்க்குங் குடியல்லா' ஒருவர் திருவடியைப் பற்றியே அவ் வியல்புகளை அவர் பெற்றார். அவர் திருவாக்கினின்றும் "நாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்", "என்றும்நாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம் இருநிலத்தில் எமக்கு எதிராவார் யாரும் இல்லை", "அஞ்சுவது யாதொன்றுமில்லை அஞ்ச வருவதுமில்லை" முதலிய வீரமொழிகள் பிறந்தன. இம்மொழிகளில் அஞ்சாமையும் உரிமையும் தாண்டவம் புரிகின்றன. இம்மொழிகளில் தோய்வோமாக; தோய்ந்து தோய்ந்து உரிமை உணர்வு பெறுவோமாக.

மங்கையர்க்கரசியார் உரிமை உணர்வை என்னென்று சொல்வேன்! அம்மையாரை உரிமைச் செல்வம் என்று யான் போற்றுகிறேன். அவர், நெடுமாறனுக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக நின்றவர். நெடுமாறன் தழுவிய ஒரு சமயத்தைத் தழுவ அம்மையார் உடன்படவில்லை. அவர், நாயகன் கொள்கையைத் தழுவி நடக்க மனங்கொள்ளாது, தமது மனதுக்கினிய ஒரு கொள்கையில் உறைந்து நின்று, அவனுடன் வாழ்ந்தார். அம்மையாரது உரிமை உணர்வைக் கருதுங்கள். நாயகனைத் தம் வழித் திருப்பவும் அம்மையார் முயன்றார். அவர்,

அரசனுடன் பிணங்காது, அவனுடன் வாழ்ந்தே, திருஞானசம்பந்தரை வரவழைத்துச் செயற் கருஞ் செயல்களைச் செய்வித்தார். அச்செயல் களின் நிகழ்ச்சிக்கு ஊற்று யிருந்தது எது ? அம் மையாரது உரிமை உணர்வன்றோ ? மங்கையர்க் கரசியார் வாழ்வில் உரிமை மணம் கமழ்ந்துகொண் டிருந்தது.

இத்தகை உரிமை, பின்னே பெண்ணுலகினின் றும் பிடுங்கப்பட்டது. பெண்ணடிமை எங்கணும் மல்கிவிட்டது. பெண்ணொரு பாகனை - அம்மை யப்பனை - வணங்கும் உலகிலும் பெண்ணடிமை நுழைந்தது வியப்பே. பெண்ணடிமை கொண்ட உலகுக்குப் பெண்ணாகிய பெருமான் திருவருள் எப்படிக் கிடைக்கும் ? 'பெண்ணுரிமையின் வீழ்ச்சி ஆணுரிமையின் வீழ்ச்சி' என்பதைத் தெளிந்து இனியாதல் ஆணுலகம் நடப்பதாக. யான் எழுதிய 'பெண்ணின் பெருமை' என்னும் நூலில் பெண்ணுரிமையை விரித்துக் கூறியுள் ளேன்.

உரிமை நமது உயிர். அதை எக்காரணம் பற்றி யும் இழந்து வாழ்தல் கூடாது. உரிமையற்ற வாழ்வு வாழ்வாகாது. உரிமை வாழ்வே வாழ் வாகும். இதற்கு உரிமைச் சிவத்துடன் இயைந்த வாழ்வு வேண்டற்பாலது.

சமரச நோக்கு, உரிமை உணர்வின் சேய். உரிமை உணர்வு இல்லாத இடத்தில் சமரச நோக்குப் பிறத்தல் அரிது. சைவம் சமரசமுடையது என்பது உண்மை. அச்சமரசம் இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறது? அஃது ஏட்டில் இருக்கிறது; வாக்கில் இருக்கிறது; செயலில் இருக்கிறதா? சாதி மதம் நிறம் மொழி நாடு முதலியவற்றைக் கடந்த சிவம் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயில்களிலாதல் சமரசம் உண்டா? சாதியற்ற சிவத்தைச் சாதிமயமாக்கிய நாட்டுக்கு எங்கிருந்து உய்வு வரும்? 'எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறைசிவன் என்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' என்பது 'சைவசமய நெறி'. பாட்டு நன்றாயிருக்கிறது! பாட்டுக்கேற்ற நடை உண்டா?

சாதி முதலிய பேய்கள் தலைவிரித்தாடியபோது, நாயன்மார்கள் தோன்றி, அப்பேய்களை ஓட்ட முயன்றார்கள். 'சாத்தி ரம்பல பேசும் சழக்கர்காள் - கோத்திர முங்குல முங்கொண்டென் செய்வீர்' என்று அப்பர் இடித்துரைத்தார். 'சாதி குலம் பிறப்பென்னும் சுழிபட்டுத் தடுமாறும், ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு, பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக், கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே' என்று வாதவூரார் அழுதார். அப்பருக்கும் வாதவூராருக்கும் திருவிழாக்கள் செய்யப்

படுகின்றன. அவர்கள் வாக்குக்கோ? வெட்கம்! வெட்கம்! திருநாளைப்போவார், அப்பூதியடிகள், திருநீலநக்கர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், நமிநந்தியடிகள் முதலியோர் வரலாறுகள் படிக்கப் படுகின்றன. ஆனால், நடக்கையோ? எல்லா மரபினரையும் அடியவராகக் கருதி அவர்கட்கெல்லாம் 'அடியேன்' 'அடியேன்' என்று நம்பியாரூரர் பாடினார். அவ்வடியவர் திருவுருவங்களும் திருக்கோயில்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தொண்டத்தொகை பாராயணமும், திருக்கோயில் வழிபாடும் பெருமிதமாக நடைபெறுகின்றன. ஆனால், வாழ்வில் சாதிப்பித்துமாய்ந்ததா? மரம், பாம்பு, சிலந்தி, யானை, பறவை, விலங்கு முதலியவற்றிற்கு முத்திகொடுத்த கருணைவள்ளல் எழுந்தருளியுள்ள இடத்திலுமா சாதிவேற்றுமை? கொடுமை! கொடுமை! சாதிவேற்றுமை தொலைந்து சமரசம் பரவும் வரை, சைவம் ஓங்கி வளராது. சாதிச் சைவத்துக்குச் சிவனருள் துணை செய்யாது. மனிதரை மனிதராகப் பாவியாத இடத்தில் சிவனருள் எங்ஙனம் நிலவும்? மனிதரை மனிதராக நினையாத ஒருவன் எங்ஙனஞ் சைவனுவன்? சாதி முதலிய களைகளைக் களைந்து, சைவ வான்பயிரை ஓம்ப இளைஞர்கள் ஊக்கங் கொண்டெழுதல் வேண்டும். இளைஞர்களே! சைவ இளைஞர்களே! சைவ உலகை நோக்குங்கள்;

சைவ உலகம் சவலையுற்றிருப்பதை உணருங்கள்; 'உரைசேரும் எண்பத்து நான்குநூறாயிரமாம் யோனி பேதம் - நிரைசேரப் படைத் தவற்றின் உயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே நின்றான் கோயில்' என்று இளங்குழந்தை - ஞானமூர்த்தி - அருளிய மொழியை உன்னுங்கள்; எங்குஞ் சிவம் கோயில்கொண்டிருத்தலைத் தெளியுங்கள்; எங்குமுள்ள சிவத்துடன் சம்பந்தம் பெறுவதன்றோ சைவம்? அச்சிவ சம்பந்தம் இப்பொழுது எந்நிலையிலிருக்கிறது? சாதி சம்பந்தமன்றோ இப்பொழுது உலவுகிறது? சைவம் எங்கே? அனலிடை நின்ற சைவம் - புனலிடை நின்ற சைவம்-எங்கே? நீற்றறையில் நின்ற சைவம் - கடலில் நின்ற சைவம் - எங்கே? அச்சித்த சைவம் எங்கே? எங்கே? சாதிச் சைவமன்றோ இப்பொழுது நெளிந்துகொண் டிருக்கிறது? நினைக்க நினைக்க உள்ளம் உருகுகிறது; ஊன் குழைகிறது; கண்ணீர் பெருகுகிறது. சாதி மதம் மொழி நாடு முதலிய அஞ்ஞானப் புற்றுக்கள் சைவத்தின் மீது - அன்பின்மீது - எழும்பிப் படர்ந்துவிட்டன. அவைகளைத் தகர்க்க எழுங்கள்; 'சைவம் சமரசமுடையது; அஃது எவர்க்கும் உரியது; அன்பே சிவம்' என்னும் உண்மையைப் பறைசாற்ற எழுங்கள்; ஞானசம்பந்தர் மறைக்காட்டினின்றும் வீறு கொண்டு மதுரைக்கு எழுந்ததை

நினையுங்கள்; மங்கையர்க்கரசியார் ஞானசம்பந்தரை எதிர்நோக்கிய வேட்கையை எண்ணுங்கள்; குலச்சிறையார் விரதத்தையும் வீரத்தையும் கருதுங்கள்; உங்கட்கு எழுச்சி தானே பிறக்கும். முதலாவது திருக்கோயிலில் சாதிப்பேயை ஓட்ட உறுதி கொள்ளுங்கள்; பிற இடங்களிலுள்ள மற்றப் பேய்கள் தாமே ஓடும். 'என்றும் நாம் யாவர்க்கும் இடைவோமல்லோம் இருநிலத்தில் எமக்கு எதிராவார் யாருமில்லை' என்று அஞ்சா நெஞ்சங் கொண்டு எழுங்கள்; 'அப்பா நான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும் ஆருயிர்கட் கெல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும் - எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணுநான் சென்றே எந்தைநின தருட்புகழை இயம்பியிடல் வேண்டும் - செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கம் திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும் - தப்பேது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும் தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண் டுவனே' என்று வேண்டுதல் செய்து எழுங்கள்; சிவசோதி உங்களுக்கு வழி காட்டும்; நால்வர் துணை உங்களுக்குக் கிடைக்கும்; அஞ்சாது எழுங்கள்; எழுங்கள்.

சமயத்தவர் உணர்வில் சமரசம் பதிந்தால், உலகில் பிற சமரசத் துறைகள் தாமே வளம்

பெறும். ஆதலால் சமரசத் துறைகளின் கூறுபாடுகளை ஈண்டு விளக்கவேண்டுவதில்லை.

சமரசநோக்கு வளர வளரப் பிறர்க்குழைக்கும் பேறுகிடைக்கும். பிறர்க்குழைப்பதன்றோ பிறவிப்பயன்? 'நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்றார் திருமூலர். தன்னலம் நாடாது பிறர்க்கு உழைக்கும் உள்ளம் சிவத்துக்குரிய சிறந்த கோயில். பிறர்நலம் நாடிஉழைத்தல் சிறந்த சிவத்தொண்டு. சைவம் ஓங்கவேண்டுமானால், சைவர் பிறர் நலம் நாடிச் சமரச நோக்குடன் உழைப்பவராதல் வேண்டும்.

முன்னைப் பெரியோர்கள் தங்கள் உடல்பொருள் ஆவி மூன்றும் பிறர் உடைமை என்று கருதி வாழ்வதையே பிறவிப் பேறாகக் கொண்டார்கள். 'யாதும் ஒன்றும் என்பக்கல் உண்டாகில் அன்னது எம்பிரான் அடியவர் உடைமை' என்று பெரியபுராணம் அறிவுறுத்துகிறது. இப்பொன்மொழியின் உள்ளக் கிடக்கையைத் துருவித்துருவிச் சிந்தித்துச் சிந்தித்து அதன் பொருளாழத்தை உணர முயல்வோமாக.

இக்காலச் சைவப்பெரியார் வாழ்வினுள் ஆறுமுகநாவலர் வாழ்வு சைவ உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டாக நிற்கிறது. சிவத்தொண்டுக்கெனத் தமது வாழ்வையே அர்ப்பணஞ் செய்தவர் நம் நாவலர் பெருமான். காலத்துக்கேற்ற தொண்டுகள் பல

அவரால் செய்யப்பட்டன. நாமும் இக்காலத்துக் கேற்ற முறையில் தொண்டுசெய்தல் வேண்டும்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைத் தம்மைப் போலாக்கவும், பிரளயாகலர் சகலரைத் தம்மைப் போலாக்கவும் முயன்ற வண்ணமா யிருக்கிறுர் என்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. இக்கூற்றின் உட்கிடக்கை என்னை? அறிவால் உயர்ந்தோர் அறிவால் தாழ்ந்தோரைத் தமது நிலைக்குக் கொண்டுவர உழைத்தல் வேண்டுமென்பதன்றோ? இச்சீரிய உண்மையை உணர்ந்து சைவப்புலவர்கள் நடப்பார்களாக.

தில்லைக்கூத்தன் ஐந்தொழில் புரிகிறுன். எவர் பொருட்டு அவன் ஐந்தொழில் புரிகிறுன்? தன் பொருட்டா? இல்லை. அவன் வேண்டுதல்வேண்டாமை இல்லாதவன். உயிர்கள் பொருட்டே அவன் ஐந்தொழில் புரிகிறுன். அவனைவணங்கி அவனை அடைய விரும்புவோரும், தம்பொருட்டு வாழாது பிறர்பொருட்டு வாழ உளங்கொள்ளல் வேண்டும். பிறர்பொருட்டு வாழ்தலாவது பிறர் நலன் நாடிக் காலத்துக்கேற்ற தொண்டுசெய்வது. தமது நலங் கருதாது பிறர்க்கு உழைக்குந் தொண்டர் கூட்டம் பெருகப்பெருக உலகம் பலவழியிலும் சீர்திருத்தம் பெறும்.

பிறர்க்கு உழைக்க உழைக்கச் சகோதரநேயம் பெருகும். அவ்வுழைப்பால் உயிர்க்கும் உயிர்க்கும்

உள்ள தொடர்பு விளங்கும். அத்தொடர்பைக் கூறிட்டிருப்பது அஞ்ஞானம். அஞ்ஞானத்தை ஆண்டவனருளால் போக்க முயலல்வேண்டும். இதுபற்றியே அப்பரெம்பெருமான், 'கூற்ருயின வாறுவிலக்ககிலீர்' என்று இறைவனை வேண்டித் தமது தமிழ்மறையைத் தொடங்கினர் போலும்! கெடிலநதிக்கரையில் பிறந்த அச்செம்மொழி வாழ்க; வாழ்க.

'கூற்ருயின வாறு விலக்ககிலீர் கொடுமைபல செய்தன நானறியேன், ஏற்ரு யடிக்கே இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும், தோற்ருதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு தொடக்கி முடக்கியிட, ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில வீரட்டா னத்துறை அம்மானே' என்பது திருவாக்கு. இத்திருவாக்குக்கு விரிவுரை கூறப் புகுகிறேனில்லை. எடுத்த சகோதர நேயத்துடன் இதனை இயைபுபடுத்தும் அளவில் நின்று மேற் செல்வேன்.

'அதிகைக் கெடில வீரட்டானத் துறைஅம்மானே! கொடுமை பல செய்தன நான் அறியேன்; தோற்ருதென் வயிற்றின் அகம்படியே குடரோடு தொடக்கி முடக்கியிட அடியேன் ஆற்றேன்; ஏற்ரு யடிக்கே இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் பிரியாது வணங்குவன்; கூறு ஆயினவாறு விலக்ககி

லீர்' என்று நாவுக்கரசர் ஆண்டவனை நோக்கி வேண்டுதல் செய்திருத்தலைக் காண்க.

சிவம் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாயிருப்பது. சிவம் இல்லாத இடம் இல்லை. எவ்வுயிர்க்கும் உயிராயிருப்பது சிவம். சிவம் எல்லா உயிரிலும் இருத்தலால், எல்லா உயிரும் சகோதரம் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிவத்தை வழிபட ஒருவன் புகுகிறான். சிவமோ, தன்னை வழிபடப்புகும் ஒருவனையும் பிறவுயிரையும் தொடர்புபடுத்தியிருப்பது. அச்சிவத்தை எப்படி வழிபடுவது? ஒருவன் தன்னைப் பிறவுயிர்களினின்றும் வேறுபடுத்திச் சிவத்தை வழிபடப்புகுவானாயின், அவனது வழிபாடு துவிதத்தின்பாற் படுவதாகும். துவிதவழிபாடு பிறவித்துன்பத்தைப் போக்காது. தன்னிடத்தும் பிறவுயிரிடத்தும் விளங்குவது சிவமேயாதலால், தன்னையும் பிறவுயிரையும் வேறுபடுத்தாது, அதாவது கூறிடாது, அவன் சிவத்தை வழிபாடு செய்தல்வேண்டும். இதுவே அத்துவித வழிபாடு எனப்படும். அத்துவிதவழிபாடு பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கும். 'ஒன்றியிருந்து நினைமின்கள் உந்தமக்கு ஊனமில்லை' என்பது அப்பர் அருண்மொழி.

மதவாதிகள் துவிதம் என்றும் அத்துவிதம் என்றும் உலகை மருட்டுவது வழக்கம். அம்ம

ருட்டல்கண்டு அன்பர்கள் மலைவுற வேண்டுவ தில்லை. துவிதம் பிரிவை உணர்த்தலால், அது சகோதரநேயத்துக்குத் தடை செய்வது. அத்து விதத்தில் பிரிவின்மையால், அது, சகோதர நேயத்துக்கு இடந் தருவது. சகோதரநேயத்தை அத்துவிதமென்றும், மற்றதைத்துவிதமென்றுங் கொள்க.

ஒருவன் தன்னைப் பிறவுயிர்களினின்றும் வேறு படுத்தாது, இரண்டு சார்பிலும் ஒன்றித் தொடர்பு கொண்டுள்ள சிவத்தை வழிபடுவதென் பது, தன்னைப்போலப் பிற வுயிரையுங்கொண்டு வாழ்வதாகும். இதுவே சகோதரநேயம் என்பது. தன்னிலும் பிற உயிரிலும் உள்ளது சிவம் என்று உணரும் எவனும், தன்னைப்போலவே பிறவுயிரையுங் கருதுவன் ; எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யான் ; நலமே செய்வன். எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போல் கருதித் தீங்கு செய்யாது நலஞ் செய்வது சகோதரநேயத்தின் இயலாகும். இது வே சிறந்த சிவவழிபாடு. 'எவ்வுயிரும் என் னுயிர்போல் எண்ணி இரங்கவும்நின், தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே' என்றார் தாயு மானர்.

'கூற்ருயினவாறு' என்னுந் திருப்பாட்டை நோக்குவோம். 'கொடுமைபல செய்தல்' என்பது அப்பர் ஒருபோது தம்மையும் பிறவுயிரையும்

வேருகக் கருதியதை உணர்த்துவது. வேற்றுமைக் கருத்து எல்லாக் கொடுமைகட்குங் காரணமாக நிற்றலான், அதன் பயனைக் 'கொடுமைபல' என்ருர்; தம்மையும் பிறவுயிரையும் வேருக நினைத்தது அறியாமையாதலின், 'யான் அறியேன்' என்ருர். 'தோற்ருதென் வயிற்றின் அகம் படியே குடரோடு தொடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேன்' என்பது கொடுமையின் விளைவு அல்லது விரிவு என்க. இனிப் பிரிந்து வணக்கஞ் செய்யாது, பிரியாது வணக்கஞ் செய்வேன் என்பார் 'ஏற்ருயடிக்கே இரவும் பகலும் எப்பொழுதும் பிரியாது வணங்குவன்' என்ருர். பிரியாது வணங்குவதாவது பிறவுயிரையும் தன்னுயிரெனக் கருதும் சகோதர நேயமாகும். நீண்டகாலமாகச் சகோதர நேயம் பெருதவாறு தடைசெய்துவரும் பிரிவை விலக்குமாறு, நம்பெருமான் 'கூறுஆயினவாறு விலக்ககிலீர்' என்று ஆண்டவனையே வேண்டுதல் செய்தார். இதனல் பிரிவின் ஆற்றலை (அதாவது அறியாமைத் திறத்தை) ஒருவாறு விளக்கியவாறும்.

'கூற்ருயினவாறு' என்னுந் திருப்பாட்டின் உள்ளுறை சகோதர நேயம். இவ்வாறு எனது சிற்றறிவுக்கு விளங்குகிறது. அப்பர் சகோதர நேயத்தைப் பெற்ருர் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள. ஈண்டைக்கு, 'அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய

னும்நீ அன்புடைய மாமனும் மாமியும்நீ, ஒப்பு டைய மாதரும் ஒண் பொருளும்நீ ஒரு குலமும் சுற்றமும் ஓருரும்நீ, துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவாய்நீ துணையாய்என் நெஞ்சந் துறப் பிப்பாய்நீ, இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத்தும்நீ இறைவன்நீ ஏறூர்ந்த செல்வன் நீயே' என்னுந் திருத்தாண்டகச் சான்று ஒன்று சாலும்.

அப்பர், தம்மிலும் பிறவுயிரிலும் உள்ளது சிவம் ஒன்றே என்ற உண்மை உணர்ந்து, சகோ தர நேயத்தில் நின்றவராதலால், அவரை நஞ்ச முதம் கொல்லவில்லை; நீற்றறை எரிக்க வில்லை; யானை பணிந்து சென்றது; கடல்தாங்கிற்று. எங் கும் அன்பாகிய சிவத்தைக் கண்டோர்க்கு எங்க ணும் அன்பாகிய சிவமே விளங்கும். இது சகோ தரநேயம்.

சகோதரநேயம் தற்காலச் சைவ உலகில் எந் நிலையி லிருக்கிறது? சாதி வேற்றுமைக்கு இரை யாகுஞ் சைவ உலகில் சகோதரநேயம் எவ்வாறு நிலவும்? சைவத்தின் உயிராகிய சகோதரநேயம் சைவ உலகில் இல்லை எனில், சைவம் வளர்தற்கு இடம் ஏது? சகோதரநேயம் சைவத்தை வளர்க் கும் உயிர்ப்பு என்பதை உணர்ந்து, சைவஉலகம் இனி யாதல் நடப்பதாக. நூலுரைகளைக் காட்டும் அளவில் சைவ உலகம் நிறைவு கொள்ளுதலா காது.

புறங்கூறல், பொறுமை, இகல், தன்னலம் முத லியன சகோதரநேயத்தை அரிக்கும் விஷப் பூச்சி கள். இவைகளுக் கிரையாகாதவாறு பொதுவாக எல்லாரும், சிறப்பாகச் சைவப் புலவர்களும் தங் களைக் காத்துக் கொள்வார்களாக.

சகோதரநேயம் இன்ப வாழ்வைக் கூட்டு தல் ஒருதலை. சகோதரநேயத்தில் உறைந்துநின்ற திருநாவுக்கரசர், 'எந்நாளும் இன்பமே துன்ப மில்லை' என்றார். அப்பர், அழியா இன்பத்தை இவ்வுலகிலேயே பெற்றமை கவனிக்கத்தக்கது. 'இறைகளோ டிசைந்த இன்பம் இன்பத்தோ டிசைந்த வாழ்வு' என்று வன்தொண்டரும் தமது வாழ்வின் அநுபவத்தை வெளியிட்டுள்ளார். இன்ப வாழ்வைச் சகோதரநேயத்தால் இவ்வுலகி லேயே பெறுதல் கூடும்.

இன்பம், 'இவ்வுலகிவில்லை அவ்வுலகி லுண்டு' என்று கருதுவது சித்த விகாரமாகும். இன்பம் எங்குமிருப்பது. சிவமே இன்பம். 'ஈறிலாப் பதங் கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே' என்றார் வாத வூரடிகள். சகோதரநேயம் பெருகப் பெருக, மாயை தானே மறைந்து மறைந்து மாயும்; இன் பம் தோன்றும். இன்ப வாழ்வுக்குச் சகோதர நேயம் வேண்டும்.

முறைகள்

நாம் பிறந்தோம்; வளர்கிறோம்; இறக்கப்போகிறோம். இறந்தபின் மீண்டும் பிறப்போம். இவ்வாறு பிறவிச் சகடம் சுழன்று சுழன்று வருகிறது. இச்சுழல் ஒழிதல் வேண்டும். இது பற்றியே பெரியோர்கள் இறவாமையை வேட்டு நின்றார்கள்.

மனிதப் பிறவி விழுமியது. இப்பிறவி இறவாத இன்ப நிலை பெறுதற்குத் துணைசெய்யும் வாய்ப்புகளை யுடையது. இப்பிறவியிலேயே இறவாமை பெற முயலுதல் வேண்டும். இறவாமை என்பதும், மீண்டும் பிறவாமை என்பதும் ஒன்றே. இறக்கும் ஒருவன் மீண்டும் பிறப்பன். இறவாத ஒருவன் மீண்டும் பிறவான். 'யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக்கு என்கடவேன்' என்பது திருவாசகம்; 'இக்காயம் நீக்கி இனி ஒரு காயத்தில் - புக்குப் பிறவாத போம் வழி தேடுமின்' என்பது திருமந்திரம். இத்திருமொழிகளை உற்று நோக்குக.

இறவாமைப் பேறு இரு விதம். ஒன்று பருவுடல் நிலையிலேயே அப்பேறு பெறுவது. இஃது அருமை. மற்றொன்று பருவுடல் நீத்த நுண்ணுடல் நிலையில் அப்பேறு பெறுவது. எந்நிலையிலாதல் இறவாமை பெறுவது ஈண்

டுக் கருதற் பாலது. மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் இறவாத இன்பத்தைப் பெறவேண்டு மென்பது. அந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுதற் கென்றே பெறுதற்கரிய மனிதப் பிறவி நமக்கு ஆண்டவனால் அருளப்பட்டது. இப் பிறவியி லேயே இன்பப்பேற்றை அடைய முயலுதல் வேண்டும். இதற்குரிய முறைகள் ஆன்றோர் களால் கோலப்பட்டன. அவைகளை விரித்துக் கூறுதல் என்றால் இயலாது. மிகச் சிலவற்றை இங்கே குறிக்க விரும்புகிறேன்.

இளைஞர்கள் பெற்றோர் வழி நின்று கற்பன கற்கப் புகுவது ஒழுங்கு; ஏதாவது ஒருவித நிய மத்தில் குறிவைத்து, அதனை வழாது செய்யப் பயில்வது சிறப்பு; உலகியல், உயிரியல், கடவு ளியல் முதலியவற்றை ஆராய்வதில் தலைப் படுதல் விழுப்பம்; இதற்குத் துணையாக மேல் நாட்டுக் கலைகளையும் நாடுவது நல்லது. தற்போது மேல்நாட்டுக் கலைகள் உரிமை உணர்வினின்றும் பிறத்தலால், அவைகளும் வாழ்வுக்கு வேண்டற் பாலன. நமது பண்டைக் கலைகளின் நுட்பங் கள் பல, தற்கால மேல்நாட்டுக் கலைகளால் விளக்கம் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. பொரு ளுண்மை, சத்காரியம், மனோவசியம், யோகக் காட்சி, நுண்ணுடற் காட்சி, இளமை காத்தல் முதலியவற்றைத் தற்கால மேல்நாட்டுக் கலைகள்

தெளிவாக விளக்கஞ்செய்து வருகின்றன. இவை சித்தமார்க்க விளக்கத்துக்குத் துணை செய்வன வாம்.

மேல்நாட்டில் பொதுவாகத் தேகாத்ம உணர்வு பெருகி நின்றாலும், சிறப்பாகச் சில இடங்களில் ஆத்மசக்திக்குரிய (சித்தமார்க்கத்தின் அடிப் படையாகவுள்ள) சில துறைகள் காணப்பட்டு வருகின்றன. ஸர். ஆலிவர் லாட்ஜ் போன்றாரது ஆராய்ச்சி மேல்நாட்டில் என்றாதல் ஒருபெரும் மாறுதல் செய்யாமற் போகாது. ஆதலால், இளை ஞர்கள் கலை ஆராய்ச்சியில் மேல்நாடு கீழ்நாடு என்னும் வேற்றுமை பாராட்ட வேண்டுவதில்லை.

இளமையில் கற்றனவற்றை வாழ்வில் பெறு தற்கு முயல்வது அறம். இதற்கு முதலாவது உடம்பை நன்முறையில் ஓம்புதல் வேண்டும். நேரிய முறையில் உலக இன்பத்தை நுகர உளங் கொளல் வேண்டும். இல்லையேல் பிறவி நோக்கம் நிறைவேறாது. உயிர் விளக்கத்துக்கென உடம்பும் உலகும் ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்டன. அவை களைத் துறக்க வேண்டுமென்று சிலர் கூறுவர். இஃது இயற்கைக்கு மாறுபட்ட கொள்கை. இக் கொள்கையுடையார் சேர்க்கை இளைஞர் வாழ் வைப் பாழ்படுத்தும்.

உடலோம்புதற்கும், உலக இன்பத்தை நுகர் தற்கும் இல்வாழ்வில் நண்ணுதல் வேண்டும்.

இல்வாழ்வு அன்பைப் பெருக்குவது. தனித்த வாழ்வு அன்பைப் பெருக்கல் அரிது. பெண் ஆண் கூட்டுறவில் அன்பெனும் அமிழ்தம் பிறத்தல் இயல்பு.

இல்வாழ்விற் பிறக்கும் அன்பை இல்லத்தளவில் சிறைப்படுத்தலாகாது. அதை ஓட விடுதல் வேண்டும். அன்பு வளர்ச்சிக்கு ஒப்புரவுக் கழகங்களில் சேர்ந்து ஒல்லும்வகை தொண்டு செய்வது நல்லது.

இல்வாழ்வாலும் - தொண்டாலும் - அன்பைப் பெருக்க முயல்வதுடன், சிவ வழிபாட்டாலும் அன்பைப் பெருக்க முயலலாம். சிவமும் அன்பும் ஒன்றே. 'அன்பே சிவம்'. சிவசிந்தை அன்பைப் பெருக்கும்.

சிவ வழிபாட்டுக்கெனத் திருக்கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. பண்டைக் காலத்தில் திருக்கோயில்கள் ஓவியக் கூடங்களாக விளங்கின. ஓவியங்கள் சிவத்தின் இயல்களை உணர்த்தும் அறிகுறிகள். ஓவியக்கூறுகளில் படிவது சிவத்தை வழிபடுவதாகும். ஓவிய நுட்பத்தை உணராது, கோயில் வழிபாடு செய்வது விக்கிரக ஆராதனையாக முடியும். காவியங்களும் சிவத்தின் இயல்களைத் தெரிப்பன. அவைகளுடன் உறவு கொள்வதும் சிவ வழிபாடாகும்.

சிவ வழிபாட்டுக்குரிய பூக்கள் எட்டு என்று சிவாகமங்கள் சொல்கின்றன. அவை :—கொல்லாமை, புலனடக்கம், பொறுமை, இரக்கம், அறிவு, மெய், தவம், அன்பு என்பன. இவைகளைச் சீலங்களென்று பெரியோர் கூறுப. சீலம் வாழ்வுக்கு விழுப்பந் தருவது. சீலமில்லா வாழ்வில் சிவம் விளங்காது. ஆகவே, சீலத்தையும் ஓம்புதல்வேண்டும்.

நாம் தமிழர்கள். தமிழ்மொழியிலும் மறைகள் பிறந்துள்ளன. அவைகளிற் கலந்து, பொருளுணர்ந்து ஓதினால், கன்னெஞ்சுங் கரைந்துருகும். 'உருகுஞ் செயல்' முதிர முதிர உள்ளொளி பெருகும். உருகுஞ் செயலும் உள்ளொளி பெருக்கத்துக்குத் துணை செய்யும்.

சிவம், உயிரையும் இயற்கையையும் உடலாக் கொண்டது. உயிரையும் இயற்கையையும் வழிபடுவதும் சிவ வழிபாடாகும். உயிர் வழிபாடாவது உயிர்க்குத் தொண்டு செய்வது. இது முன்னே சொல்லப்பட்டது.

இயற்கை வழிபாடு உள்ளொளியை எழுப்பும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. இயற்கையோடியைந்து வாழ்வது இறையோடியைந்து வாழ்வதாகும். இயற்கை வாழ்வைப்பற்றியும் வழிபாட்டைப்பற்றியும் என்னுடைய நூல்களிலெல்லாம் விரிவாக விளக்கியுள்

ளேன். இங்கே இரண்டோர் உரை கூறும் அள வில் நின்று மேற்செல்வேன்.

காலையில் இளஞாயிறு எழுவதைக் காண்பதும், மாலையில் அதன் ஒளியில் மூழ்குவதும், இரவில் திங்கள் நிலவு படர நீலவானில் படிவதும் வாழ் வுக்குரியன. ஓய்ந்த நேரத்தில் மலைக்குச்சென்று சோலைப்பசுமையையும், ஏரியின் நிறைவையும், ஆற்றோட்டத்தையும், கடல் நீலத்தையும் காண்ட லும்-வண்டின் பண்ணையும், பறவைப் பாட்டை யும், அருவியின் முழக்கையும் கேட்டலும்-ஒளியி லும், காற்றிலும், தோய்தலும்-வாழ்வுக்கினியன. இவ்வியற்கை வழிபாடு முதிர முதிர, இயற்கை யின் நானுபேதங்கள் படிப்படியாக மறையும். அவையாவும் ஒலியாகத் தோன்றும். அந்நிலையில் சிவம் ஒலியாகத் திகழும். பின்னே ஒலியும் மறைந்து ஒளி தோன்றும். இங்கே சிவம் ஒளி யாக விளங்கும்.

ஒலிமறைந்து ஒளிதோன்றும் நிலையில், குரு நாதன் காட்சி தந்து, நீறளித்து, உண்மைப் பொருளை அறிவுறுத்துவன். ஞானசம்பந்தர் அரு ளிய நீற்றுப் பதிகத்திலுள்ள நீறு இதுவே. இந் நீற்றைப் பிற்காலச் சித்தர் 'முப்பு' என்றனர். 'முப்பு' என்பது சிவநீறு. அது குருவருளால் கிடைப்பது. சிவநீற்றை உண்டு அணிபவர்க்கு மாற்றமனங் கடந்த மேல்நிலை விளங்கும். அந்

நிலை பெற்றோர்க்கு நரை எது? திரை எது? பிணி எது? மூப்பு எது? சாக்காடு எது? 'சித்தி தருவது நீறு', 'கவினைத் தருவது நீறு', 'துயிலைத் தடுப்பது நீறு', 'வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு', 'ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு' என வரூஉந் திருநீற்றுப்பதிக மொழிகளைப் பார்க்க.

ஒளிக்குமேலுள்ள நிலையைச் சொல்லால் சொல்லுதல் இயலாது. அது வாக்கு மனங் கடந்தது. அதைத் தெளிதற்குக் கல்லாலின் கீழமர்ந்த கருணை வடிவை - ஆனந்த அமுதை - சித்த குருவை - அடைவோம்; சிந்திப்போம்; தியானிப்போம்; அமைதி - அமைதி - அமைதியில் நிற்போம். அமைதி எங்கே? யான் எங்கே? அமைதியே! பேசா நிலை எதுவோ! சொல்லாமற் சொல்லும் பொருள் எதுவோ! நினையாமல் நினைக்கும் வகை எதுவோ! அறியேன்; அறியேன்; அறியேன். அகந்தையில் அழுந்திக் கிடக்கும் நாயேன் - பேயேன் - எதை அறிவேன்! எதை உணர்வேன்! சாந்தம் சாந்தம் சிவம்!

சாந்த உலகில் - சிவபுரியில் - சிங்கமும் புலியும் பசுவும் மயிலும் பாம்பும், சகோதர நேயத்தில் மூழ்கி, ஆனந்தத்தில் திளைத்து நிற்கின்றன. உலகம் அச்சிவபுரியாதல் வேண்டும்; அச்சிவபுரியில் யான் வாழ்தல் வேண்டும். அமைதியே! அடைக்கலம்; அடைக்கலம். சாந்தம் சாந்தம் சிவம்!

III மகா சமாஜம்

சிவபுரியிலிருந்து சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்துக்கு வருகிறேன். சிவபுரிச் செல்வம் பெறுதற்குப் பழைய காலத்தில் பலதிறச் சாதனங்களிருந்தன. இப்பொழுது அவைகளிற்பல - ஏறக்குறைய எல்லாம், சிதறுண்டும் - பழுதுபட்டும் - போயின. தற்காலத்துக்குச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் போன்ற சாதனங்கள் தேவை.

ஒன்றுக்கு ஆக்கந்தேட ஒருவர் இருவர் சேர்ந்து உழைப்பதினும் பலர் சேர்ந்து உழைப்பது நலம். அப்பலரும் ஒழுங்குபட்ட ஓர் அமைப்புள் நின்று தொண்டுசெய்தால் பெருநலன் விளையும். அமைப்புக்களாகிய சபைகளின் இன்பத்தைத் தற்கால உலகம் நன்கு நுகர்ந்துவருகிறது. பெரும்பெரும் ஆட்சி முறைகளெல்லாம் சபைகளின் வாயிலாகவே நடந்து வருகின்றன. 'நான்குபேர் கூடுகிற இடத்தில் நான் இருப்பேன்' என்று கிறிஸ்து பெருமான் கூறியருளினர். 'வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்தொண்டர் இனத்தகத்தான்' என்று அப்பரும், 'இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும் வைத்து' என்று வாதவூரடிகளும், 'நல்லாரிணக்கமும் நின்பூசை நேசமும்' என்று பட்டினத்தாரும், 'தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்' என்று தாயுமானரும் சங்கச் சிறப்பைச் சாற்றியருளினர்.

'திருக்கூட்டச் சிறப்பு' பெரியபுராணத்தில் திகழ்கிறது. எதற்கும் ஒருவித அமைப்பிருத்தல் முறை என்பது பெரியோர் உட்கிடக்கை. ஆகவே, சிவநெறி வளர்ச்சிக்கெனத் தோன்றியுள்ள சபைகளுக்கெல்லாம் தாயகமாகச் 'சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்' என்று ஒன்றிருத்தல் போற்றற்குரியதே.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் தோன்றி இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளாகின்றன. சமாஜம் அவ்வப்போது ஒவ்வொருவிதத் தொண்டை ஆற்றி யிருக்கிறது. இப்பொழுது—திருமிகு - மயிலை - பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அமைச்சராயமர்ந்த நாள்தொட்டு—சமாஜம், சில நற்காரியங்களை நிகழ்த்தி வருகிறது. அவைகளுள், பன்னிரு திருமுறையையும் - பதினான்கு சாத்திரத்தையும் - அடக்கவிலையில் சமாஜம் வெளியிட்டது சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கது. இம்முறையில் சமாஜச் சார்பில் இன்னும் பல நூல்கள் வெளிவருமென்று உலகம் எதிர்பார்க்கிறது.

சமாஜம் ஆற்றத்தக்க தொண்டுகள் இன்ன இன்ன என்று பலபடக் கூறலாம். அவைகள் பெரிதும் ஒவ்வோராண்டும் மேடையில் பேசப் பட்டன. அவைகள் என் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை மீண்டும் இங்கே விரித்துக் கூறுதற்கு மனம் எழவில்லை. பொது

வாகச் சிலவற்றையும், வரும் ஆண்டில் செய்யத் தக்க சிலவற்றையும் குறிக்கவே மனம் எழுகிறது.

சமாஜத்துக்கு ஆக்கந்தேடல் வேண்டும். எவ் வழியில் சமாஜத்துக்கு ஆக்கந்தேடுவது ? நிதி மேல் சிலர் கருத்துச் செல்லும். நிதி, சில சமயம் நீதிமன்றத்தை நாடும். குறிப்பிட்ட ஒன்றற் கெனப் பொருள் சேர்த்து, அவ்வொன்றற் கென்றே அப்பொருளைச் செலவு செய்தல்வேண் டும். பொருளைச் சேமித்துவைத்தல் கூடாது. அன்புநிதி சேர்த்தல் சிறப்பு. அன்பு எல்லாஞ் செய்யும். நாயன்மார்கள் அன்புச் செல்வத்தைச் சேர்த்தே வாழ்வு நடாத்தினர்கள். 'செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வம் செல்வமே' என்றார் பிள்ளையாரும். அழுக்காற்றால் புழுங்காமை, புறங் கூறுமை, பிறர்குற்றம் பாராட்டிக் களியாமை, தன்னலம் பாராட்டாமை, பொறுமை, ஒப்புரவு, தியாகம், சகோதரநேயம், பொதுத் தொண்டில் ஆர்வம் முதலிய இயல்புகள் சைவ உலகில் ஆக்கம் பெறின், சமாஜம் தானே ஆக்கம் பெறும். சமாஜ அங்கத்தவரும் நேயரும், நாடோறும் துயிலெழும் போதும் துயிலப் புகும்போதும், தூயமனங் கொண்டு, சமாஜ நலன் கருதியும் உலக நலன் கருதியும், கருணைக் கடவுளை நினைந்து வாழ்த்தி வரின், சமாஜம் நலம்பெறும். சைவ இளைஞர்கள் முயன்று தொண்டாற்றினுல், சமாஜ அங்கத்தவர்

தொகை பெருகும். சைவ மங்கையர் அங்கத்தவர் தொகையைப் பெருக்கச் சமாஜம் உழைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

சைவத்தைச் சிறக்கச் செய்தவர் நால்வர். அவர்களால் பாடப்பெற்ற கோயில்களே திருக்கோயில்களெனப் போற்றப்படுகின்றன. அந்நால்வரையும் - அவர்தம் அருள்மொழிகளையும் - சைவவுலகும், கோயில் அதிகாரிகளும் போற்றும் அளவை ஈண்டு விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை. மற்ற உலகில் குருமார் போற்றப்படுவது போலச் சைவ உலகில் குருமார் போற்றப்படுவதில்லை. ஆதலால், நால்வர் விழாவும், திருமுறை விழாவும், திருமுறைப் பாராயணமும், பிரசாரமும் நன்முறையில் திருக்கோயில்களில் நிகழ்த்துவிக்கச் சமாஜம் பெருங் கிளர்ச்சி செய்வது அறம்.

நால்வர் மொழிகள் ஆண்டவன் அருள்நாதக் காரியப்பாடாதலால், அவைகளில் என்றும் தெய்வத் திருவருட்சக்தி திகழ்ந்து கொண்டிருக்கும். அச்சக்தியைப் பயன்படுத்தவேண்டுவது மக்கள் கடமை. நால்வர் நன்மொழி, வாழ்வு நலங்களைத் தரும்; நாள்கோள் கொடுமைகளைப் போக்கும்; பிணி அறுக்கும். இத்துணை ஆற்றல் வாய்ந்த அருண்மொழிகளை நாம் பெற்றும் பெறாத வறியர்களாக வருந்துகிறோம். நம்பிக்கை அற்றுவிட்டது. நம்பிக்கைக்குள்ள வல்லமை அதிகம்.

அஃது எல்லாஞ் செய்யும். நம்பிக்கையால் மேல் நாட்டன்பர் சிலர் மருந்தின்றிக் கொடிய நோய் களைத் தீர்த்து வருகிறார். அவர்களுடைய நம் பிக்கை அவர்களைச் சித்திபெறச் செய்கிறது. தெய்வத் திருவருட்சக்தி இடையீடின்றி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நால்வர் மொழியில் உறுதிகொள் ளுமாறு பொது மக்களிடைச் சமாஜத்தார் பிர சாரஞ் செய்தல்வேண்டும்.

பொதுவாகத் திருமுறைகளை ஓதுவது நல்லது. அற்புதப் பதிகங்களை அடிக்கடி ஓதுவது சிறப்பு. நாடோறும், திருநீற்றுப்பதிகம், கோளறுபதிகம், திருமுருகாற்றுப்படை, கந்தரநுபூதி முதலிய வற்றை ஓதி உணவுகொள்ள ஒவ்வொருவரும் உறுதிகொள்ளல் வேண்டும். இவ்வுறுதி வாழ்வு நலத்துக்கு வேண்டற்பாலது.

திருக்கோயில்களிலும் பிற இடங்களிலும் வழி பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் அவைக ளில் ஒழுங்குமுறை இல்லை. வழிபாட்டில் ஒழுங்கு முறை இருத்தல்வேண்டும். பலரும் ஒன்றி வழிபடுதல், மறை ஓதல் முதலிய நற்பயிற்சிகள் நம்மிடம் இல்லை. பலரும் ஒன்றித் தொண்டாற் றுதற்குச் சமாஜம் வழி காட்டலாம்.

மிகச் சில இடங்களில், விழாக்காலத்தில், பல அன்பர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, திருவாசகத்திலுள்ள சிவபுராணத்தை ஓதி வருகிறார்கள். திருப்பதி

களிலெல்லாம் சிவபுராணத்தை அவ்வாறு ஓதும்படி ஆங்காங்குள்ள சமாஜ நேயர்கள் முயற்சி செய்வார்களாக,

சைவ உலகம் உறக்கத்தி லிருப்பது உண்மை. உறக்கத்தைப் போக்கப் பல வழிகள் சொல்லப்படுகின்றன. தற்போது சிறப்பாக இரண்டு வழிகளைக் கடைப்பிடிக்கலாம். ஒன்று தலயாத்திரையை உயிர்ப்பிப்பது; மற்றொன்று புராணபிரசங்கத்தைப் பெருக்குவது. இரண்டும் முறைப்படி நடைபெறின், சைவ உலகில் ஒருவிதக் கிளர்ச்சி உண்டாகும்.

அருணகிரிநாதரின் அருள் நூல்களைப் படிப்போர் தொகை நாளுக்குநாள் பெருகுகிறது. அந்நூல்களை ஒருங்கே கொண்ட ஒரு பதிப்பு அடக்க விலையில் வெளிவரின் ஏழைமக்கள் நலம் பெறுவார்கள். அப்பணுவல்களை வெளியிடும் தொண்டில், திருமுறைகளை வெளியிட்டுப் பேரும் புகழும் பெற்ற சமாஜம் ஈடுபடலாம்.

சாதிமதச் செருக்கும் வேற்றுமையும் நாளுக்கு நாள் அருகி அருகிப் பொன்றுமாறும், சுத்தசிவ மார்க்கம் எங்கெங்குந் தழைத்து ஓங்குமாறும், சகோதரநேயம் எங்கணும் பெருகுமாறும் எல்லாம்வல்ல சித்தனுகிய சிவகுருநாதனை நினைந்து திங்களுக்கு ஒருநாளாதல் அன்பர்கள் தவங்

கிடக்க உறுதி கொள்வார்களாக. அத்தவம் விளம்பரம் அற்றதாயிருத்தல் வேண்டும்.

வரும் ஆண்டில் இத்தொண்டுகளிற் சிலவற்றை யாதல்நிகழ்த்தச்சமாஜம் விரதம்பூண்பது நல்லது.

இதுகாறும் எனது புன்மொழியைக் கேட்பதில் உங்கள் அரிய காலத்தைச் செலவழித்தீர்கள். உங்கள் பெருந்தகைமைக்கு எனது வணக்கம் உரியதாக. பிழை பொறுக்க.

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம் வாழ்க; சைவம் வாழ்க; உலகம் வாழ்க.

—திரு. வி. க.

'வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல்லாம்அர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே'

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

இயற்றிய நூல்கள்

	ரூ.	அ.
பெரியபுராணம்—அரும்பதவிசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும்	7	0
தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு (இரண்டு பகுதிகள்) ...	3	0
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் ...	2	8
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை	2	0
தமிழ்த் தென்றல் ...	2	0
முருகன் அல்லது அழகு ...	1	0
இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவுள்ளம் ...	0	12
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே ...	0	8
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து ...	0	8
சைவத்தின் சமரசம் ...	0	8
சைவத்திறவு	0	8
சமரச சன்மார்க்க போதம் ...	0	8
சமரச சன்மார்க்கத் திறவு ...	0	4
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும் ...	0	8
இமயமலை அல்லது தியானம் ...	0	6
காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்புரையுடன் ...	0	6
சித்த மார்க்கம் ...	0	6
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானரும் ...	0	4
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம் ...	0	4
உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல் ...	0	4
முருகன் அருள் வேட்டல் ...	0	4
நாயன்மார் ... 0 3 சமரச தீபம் ...	0	2
நினைப்பவர் மனம் 0 2 சைவ சமய சாரம்	0	1

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே காலத்தில் வாங்குவோர்க்குத் தபாற் செலவின்றி மணியார்டர் கமிஷன் கழித்து வி. பி-யில் அனுப்பப்படும்.

முருகவேள் புத்தகசாலை,
12, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.